

המאסף

חרש אלול תקמח

קורות העתים

דברי הימים לממלכות הארצות

תכלית הדברים האלה ותועלתם

הארץ אשר אנחנו יושבים עליה עומדת כמעט שש אלף שנה •
כל איש משכיל ישחוק לדעת את כל המעשים אשר
נעשו עליה למיום הבראה עד עתה — מספר הנוסד רב מאד
והמה שונים בלשונותם בדתיהם ובנימוסיהם • את אשר האמון
הבני האחד תעבו האחרים ויבזוהו • כל אחד פנס לדרכו וכלם
חשבו כי דרכם נכתיב האמת ובמעגל יושר • ואנחנו אם נתבונן
את מעשיהם אשר עשו בארץ ונחקור אחרי מחשבות לבם נוכל
להוכיח ביניהם • ולנו יועב מאד כי נבחר בדרך השוב ונעזוב
את דרך הרע • יודעים אנחנו כי תכלית כל הנוסד והממלכות
ויגיעם עד הנה היה למען הרים קרנם ולמען יאריכו ימים על
האדמה אשר נתנה להם • אך איננו יודעים אם באו כלם אל
תכליתם • אם בקשו חכמה ודעת • אם היו אנשי אמת ומדקשי
זדקה ואם באו אל האושר האמיתי • — את כל אלה נדע ונבין
אם נקרא בדברי הימים אשר ספרו לנו סופרים נאמנים ובהם
בכיר את אשר יאות ואת אשר לא יאות לאדם • את אשר טוב
ואת אשר רע לו • בראותנו כל בני ונוי הולך וגדל וכסאו
מתנשא • כל הימים אשר לא מש מזדקה ולא הלך אחרי שרירות
לבו • כי אם הפה לתבונה וזון ויאהב אמת ומשפט • אכן למן

היום אשר עזב את דרך החיים ויטה לעולה און , לזון היום
 אשר כל מחשבות ותחבולות לבו היו למלאות קאומו לאכול
 ולשקות ולמלא בטנו , ולא חסד עוד בחכמה , וילך שונד בדרך
 לבו , או נפל יום יום , ומצחתי עב עד לארץ הוספל , וריס
 בליו ויביוו קומו ויאכלו את עצמו ואת יגיע ככו , ולא היתה
 להם עוד תקומה לפני אויביהם . בראותנו את אלה נדע ונבין
 כי אין טוב דק להישר לבח ואין אושר אמיתי כי אט לתם והולך
 מעריט , למוסל ברוחו ולכונס את ישרו , גורלם טוב בארץ
 וחלקם כסון להם . כי כאשר נפלה ממלכה ומדינה יום יום ,
 עת החלו יושביה להיות זוללים וסונאים , עת היתה כל תשוקתם
 וחפצם לאכול מטעמים ומעדנים אשר ינעמו לליד ואחריתם
 מרה כלענה , עת היו עזלים וסונאים עבודה , יען לזן היום
 ההוא והלאה היו רבי כלבב , לא חרפו עוד נפשם למוח כנראשונה
 ובטרכם מלחמה היו יראים ולבבם נע כנוע לבב הנשים , וינאסו
 לפני אויביהם ויפנו אליהם עורף ולא פניו : כן הוא הדבר
 גם באדם הפרטי . — אם אכל מנעוריו דברים נריחים המחוקים
 את הבוץ , אם למד לסבול קור וחום , שלג ומטר , יפרח
 ויעשה כרי , אם יד חרושים ידו , יתעשר יתן ערך לניתו
 וחוק למשרתיו , ישמח בחלקו ויביל בטוב ימיו , ולא יפחד
 ולא יירא מחלי ומסוד כי יבוא . אכן אם למד מנעוריו לאכול
 ממחוקים , לעמון בלחם ידו , ולסחרק מן העבודה ומכל
 מלאכה , גם כי יגדל יהיה כעץ יבש אשר לא ילח לכל , כל רעה
 עליו תבוא וכל צרה תשיגו . ידי הקורא ! הנה אמרת לך
 אך קצת מהתועלת אשר יאל לנו בקראנו את דברי הומים ,
 ואף כי סעיפיה ופארוותיה כודם רבים , בכל זאת אחריש
 מהם ואשים ידי למו פי למען בוא אל תכליתי .

תמונת הארץ וחלקיה

הארץ אשר אנחנו יושבים עליה היא כדור ונחלקה לארבע
 חלקים והם : **אויא** , **אפריקא** , **אמריקא** , **אזריקא** ,
 ואיראפא . החלק הראשון הוא אסיא והוא מונה למזרח ובולו
 אייראפא מזל מערבי , ואפריקא מן הדרומי ומערבי , והים
 הסונג

הסוגב חלק גדול ממנו ממורח מלפון ומדרוס • צו נברא בני
האדם וכל האמונות צו הוטר • גם הוא אב החכמה והמדע •
חלקים החלק הזה הוא טוב מאד ברוב חלקיו / שמה דנן וסירוס
וכל אשר יחפצו בני האדם / לרוב • הוא היה לפניו טוב מכל
שלשה חלקי התבל הנשארים / כי מלבד עשרו וסריו ועונו גם
שם היה מושב החכמה והמדע • אך ברבות העמים באשר נלחמו
תמיד ממלכה עם ממלכה ואיש עם אחיו נהפכו מדינות רבות
למדברות וארצות שמנות ועובות לשממה • ומאז עוצה החכמה
אותם והנס עתה בוערים ואוילים ורובם לא ידעו מאומה •
כאשר רבו בני האדם ולא הכילה אותם אחיהם הלכו לאפריקא
וישבו שמה • חלקים רבים ממנו עודם נעלמים ממנו • הם
סוגב את כל החלק הזה לבד קצה קטן אשר יגבול באזיא • גם
שמה עאלו בני האדם ארץ תבואה וכרמים ויבנו ערים וישבו
גם • אכן גם שמה הראו את יצרים הרע וילחמו איש באחיו
ויעשו מדינות עובות לחרבות עולט ומלכיהם אשר מלכו עליהם
היו כדוב שכול ולא ידעו נכוה / ויהי כי גדלה האכזריות יום
יום ויעשו את עמם לעבדים ויתנו עול גדול על זאריהם /
ויעמדו גם בפרך • ויהי כי היו כלם עבדים וחקלר רוחם ויאבדו
גם המה את תפארת האדם והדרו ונעלמה ממנם חכמה ומדע •
ועד הנה אנשי אפריקא אוילים מאד / אמונתם פתיות / וחקים
ומשפטים טובים לא ימצאו שם • החלק השלישי הוא איראפא
אשר אנתנו יושבים עליו הפונה אל צפון / ואף כי הוא הקטן
בכל זאת טוב הוא מכל חלקי הארץ הנשארים • אנשיו ויושביו
הושיעו תמיד איש את אחיו ויקשרו ביניהם קשר אחוה / גם
המסחר היה להם למשען גדול / גם ממלכה טובה / חקים
נכוחים ומשפט ודקה נמצא מאד באיראפא • כל החכמות
ובאמונות גדלו ופרחו שמה ויעשו פרי ועודם באדם • אף בעלי
אמונות הנוצרים אנשי מדות טובות מכל האמונות האחרות /
מוולת חורמיהו הקדושה אשר היא תתנאה על כלם ואין בה
נפתל ועקש • החלק הרביעי הוא אמעריקא ואותו מלא
קאלוב המפואר זה שלש מאות שנה • יושבי איראפא הביאו
את החלק הזה תחת ממלכתם ויאספו הון ועושר רב / גם
אמונתם נברה שם • אמעריקא כונה א מערב העולם מקוונ

הפסוקי עד סמוך לקוטב הדרומי , ועוד לא נודע כולו ,
אקלים שלו חם ועוב מאד , גם ימלא שם זהב וכסף ואבנים
יקרים לרוב .

דברי הימים למלכות מצרים

מצרים הוא באפריקה , והארץ הזאת הייתה לפנינו משוכחת
ומהוללת מאד בפי כל אנשי הארץ , כי יושביו היו
חכמים ואומנים גדולים , יודעי נחשים וחיות כוזבים , והעידו
עליהם כל הנוסעים שהיא ארץ החפזות והבידעות וממנה למדו כולם
מנהג ומסכטים ישרים וטובים . שמה היו הצותינו ימים רבים
עבדים כאשר נודע לכל אחד מאבותינו ולבנינו זה החילוננו
מהם . במצרים היו לכנים ערים רבים ואנשים אין מספר * .
הים האדום נבולו למזרח , ומשם לבוא לארץ כנען ולארץ
הערבי . נבולו לדרום ולמערב ארץ כוש הנקרא עטיאסיען ,
ולצפון נבולו הים האמלעי הנקרא דאס איטטעלוגדיטע
אעטער , היחור הנקרא ניל סינה מדרום א צפון לאורך הארץ
ומשקה אותה , כי לא יכול מטר במצרים . אורך היאור כשני
מאות פרסה (אין) , ורחבו חמשה עשר פרסה . מצרים
נחלקת לשלושה חלקים . החלק הראשון הנקרא טהעבאמאית
והוא מונה לדרום . החלק האמלעי הנקרא העפֿטאמאאית ,
והחלק האחרון הנקרא דעלֿאס , ושני המקומות * סינענע
ועלעפֿהאנשים , הנה נבול מצרים וכו' .

ערים ובנינים מפוארים במדינה הזאת .

בחלק הראשון הנקרא טעבאית הנה שהעבען * העיר
הגדולה הדרה וגדלה ויפיה נודע בכל הארץ . מזה
ספרים היו לה ויושביה לאין מספר . גם היו בחלק הזה עירות
והיכלים גדולים ונאים . החלק השני הוא העפֿטאמאאית
וכו' .

* במצרים היו צפי ערות בופרי וזנים שחונים עשירים אלפים ערים ואנשים
בכלל שששים מאות אלף .

* * * ואין להחליף העיר הזאת אשר במצרים עם העיר טעבען אשר הייתה בארץ יון .

וזו מעמלתי עיר המלכה ועיר מסחר גדול • במעמלתי
 היו בניתי גדולים / גם היכל חליל אפים • אחרי כן נבנתה
 עיר אחרת קרוב למעמלתי הנקראת קאירא והיא כהנשאה
 על מעמלתי בגולה ובסיפה • בקאירא היה היכל המלך
 ועודנו שם היום • גם ימלאו בהעמלתי דברים
 נפלאים * אשר נגידם כה בקרלה והמה העמודים • המבוכה •
 התעלה והיאור • המזרים יגעו ועשו תמיד לעשות להם שם
 בארץ • ולמען לא ימחה שםם וזכרם מקרב הארץ ודור אחרון
 יקומו ויספרו את מעשיהם • בנו בניתי גדולים ונפלאים והמה
 לבד למראה עין ואין בהם עוד שום הועלת • ולתכלית בזה
 בנו העמודים והמבוכה העמודים יחלקו לשני מינים •
 המין האחד הנקראים אבעזשקע • והמין השני הנקראים
 פיראאידען • יסודם היה מרובע והמה הלכו הלך וקטן עד כי
 היה ראש קטן מאד • העמודים הנקראים אבעזשקע היו
 מאבן אחת וקומתם מאה ועשרים אמה ובהמה היו שלשה
 במלרים • העמודים הנקראים פיראאידען היו גם המה כחצנית
 הראשונים אך לא מאבן אחת • ומספרם היה שבע • והמה
 היו שלשה אשר רמו מאד ויגעו עד לשמים כי קומתם היה
 שלש מאות אמה • למען חזוב האנשים חלפו עשרה שנים •
 ובעשרים שנה נבנו • ובעמודים האלה היו חדרים לאין מספר •
 המבוכה הנקראת אביראנע • ארבעה • הנני בזה היה הפלא
 ופלא כאשר העידו כלם אשר ראו אותו כי היו בו חמש עשרה
 מאות חדרים גדולים לבד הקטנים • וכל איש אשר בא בו היה
 הולך וחושב ולא ידע לנחת אם לא עשה לו אמת נאמן • התעלה
 הנקראת דער וצע אעזש ונקראת כן על שם המלך מעזש
 אשר חפר אותה • גם היא כהנשאה ביניעה וטורח רב אכן
 הועלתה גדולה • עומק התעלה היה לפניו שלשים אמה
 ועינולו שמונה פרסאות • והמלך מעזש עשה את התעלה
 הזאת

* הנהגו מנו שבע פלאי הפלא והמה היו עמודי מזרים • המבוכה • חומות
 נבנו • היכל דאנא • עשרה עמודי קרן המלך • אומאנע
 פלא ופער • בעיר פיוא • ופלא השם בעיר ראדום •

(שער)

בואת למען לא ישעוף היאור את הארץ / כי אם גברו מי
היאור התקננו מה נהעלה . גם השקו המזרים את הארץ
ממי הנהלה אם חסרו מי היאור . היאור מקורו בארץ
צביסיניען חמת הבר ומשמה הולך למזרים וכו' ואחרי כן יספך
בהים האמצעי / הנקרא דאם איטטעלענדישע אעצער .
היאור מתנת אלבים לאנשי מזרים כי הוא משקה את הארץ
ומפרה אותה . מסוף סוף עד סוף אלול היאור הולך וגדל
ואחרי כן הוא הולך וחסר . ונחסור היאור יעוזב בארץ רפס
המוזלה ומפרה אותה . שלוש פעמים בשנה יקצרו קציר . גם
מרגע הזמן והנקר טוב מאד במזרים . אך היאור אינו משקה
את כל הארץ / ולעבור זה עשו תעלות רבות גם יולכו המים
אל כל המקומות . החלק האחרון הנקרא דעלשא / בו היטה
העליאפארים לפנים הבירה / אך אחרי כן בא אלכסנדר
ויבנה את אלכסנדריאה אשר קרא על שמו ותקנשה על
אחוסה וסעי לעיר מסחור גדולה עד היום הזה .

כלפי מזרים .

דברי ימים למלכי מזרים סתומים וסתומים מאד ואת כל
אשר נדע מהם הוא מעט מועיר . אינו יודעים איך
הושנה הארץ ואיך פרו ורבו שם בני האדם / מלכים רבים
נשתבחו ונעלמו ממנו וממלכים אחרים לא ידענו דבר רק אשר
מלכו בארץ ואנחנו ממששים כעור באפילה . את אלה הגדתי
לך ידידי הקורא ! לכל תאשימני ולכל תאמר בלבך כי לא הגדתי
לך את כל וכי חשכתי את פי מלכות לך את כל אשר ימצא
בספרים / לא כן אהובי ! הן בספרים וחקר בדברי ימים
אשר כתבו ולא פמצא דבר אשר מנעתי מלספר לך כי גם אנוכי
קראתי בספרים ומהם העתקתי לך את אלה . ועתה התאזר
חיל ושמע ואל יחר לך אם לא יזה אור על כל דרכי ואם יגיעון
פיניך תעלומות כי זה מעות לא יוכל לתקן . המלך הראשון
אשר מלך במזרים הוא מענעם (בשנת אלף שמונה מאות וששה
עשר ליצירה) והוא בן חם הנקרא בתורה מזרים / והוא יסד
את אמונת הארץ / אחרי כן מלך בוורים והוא בנה עיר
שהענען

(שעה)

והעבדן אשר לה מאת שערים • אחריו מלך אוימאנדריאס
והוא יפה את הארץ ויבנה חרמנות ועירות גדולות • ואלות •
בם אהב חכמה ויעש משפט ודקה בארץ • הוא בנה מקום
המשפט ושם נראה דמות האמת : בתולה מוכיחה בצעף על
פניה וספרים רבים סביבה • והדמות הזו יורה כי לא יכיר
השופט פנים אך לאמת יוליא משפט • גם יהיה חכם ונכון אשר
למד בספרים • בימיו נודע הכתב גם נכתבו ספרים / ויהי
אוימאנדריאס הראשון אשר קנה וקבץ ספרים והניחם למשמרת
בבית אשר בנה לתכלית הזו ועל מנוח הבית היה כתוב :
צרי ומרפא לנפש • אחריו מלך אוכארעאוס והוא בנה את
מעמפיהם לפניו עיר הממלכה / וקרא סחר גויס עד כוא
אלכסנדר ויבנה את אלכסנדריה וחסנות מרכלת מעמפיהם
וסוחרי ונעני ארץ עובדו ויבחרו באלכסנדריה • ויהי כאשר
מת אוכארעאוס וימלך מערים תחתיו והוא בנה התעלה
בנקראת בשמו • עד הנה היו מלכי מצרים מילדי הארץ אך
אחרי מערים באו הערביים ויכבשו את הזלך האחרון ממזרים /
בם מעמפיהם לכונו וימלכו על הארץ ושני מלכותם היו בשני
מאות וששים שנה / ובמלך אחד מהמלכים האלה (בשנת ב'
לפי' ארבעה ושמנים ליזירה) / בא אכרס עם חשמו למזרים •
אחר כן מלך שדעמאויס (בשנת ב' אלף שני מאות שבעים
ושש) וילחם עם הערביים ויגרשם מארצו • ואחרי שנתו
ימים רבים על כשא מלכותו (בשנת ב' אלף שני מאות תשעים
ושמונה) בא יוסף עם הישמעאלים למזרים • אחריו מלך
ראמעסעס'אמוס / והוא היה המלך אשר לא ידע את יוסף
והעביר את בני ישראל בדרך ושני מלכותו ששה וששים שנה •
ואחרי מות ראמעסעס'אמוס ישב אמוענאפהים על כשא מלכותו /
ואחריו מלך זעואסטריוס אשר אין כמוהו בגבור בכל מלכי מצרים •
הפך אבי זעואסטריוס ותשוקתו היתה לעשות מבנו בגבור ואיש
מלחמה ולמען כוא אל תכליתו ילא דבר מלכות אשר יובאן אליו
כל הנערים אשר הולדו ביום הולדת זעואסטריוס / והנערים
האלה

* אולי נקראה העיר רעמסס אשר כנו לו ישראל על שמו •

(שער)

האלה גדלו עם ועוֹשֵׁטֵרִים / ויהיו להם מורִים ומלמדים בכל
חכמה ודע / ולמען יוכלו לשאת את כבוד ועורר המלחמה
אם יגדלו והיו לאנשים / למדו מנעריהם לרוץ / לרכוב / ולזרז
זיד / גם מאכלם ומשתיהם היו דברים בריאים ועוֹשֵׁטֵרִים המחקקים
את הבוק / ויהי כי גדל ועוֹשֵׁטֵרִים וישלח אותם אביו להלחם
עם הערביים ויערוך אתם מלחמה וילבדו / ויהי כאשר ראה
כי נלח על אוֹיְבָיו וילך גם לארץ כוש וילבד חלק רב ממנו וישם
אותו למס / אחר הדברים האלה (בשנת ג' אלף חמש מאות
ושלשה עשר) מת אביו וישב ועוֹשֵׁטֵרִים על כסאו ויהי לו ורב
וכסף ואנשי מלחמה לרוב / ויהי כשבתו על כסא מלכותו
ויאמר ללבו את כל הארץ / ויאסוף את כל חילו שש מאות
אלף רבלי וארבעה ועשרים אלף רכב ויפקדו עליהם שרי לבא
אנשי מלחמה ונבוגי דבר / וילך עוד לארץ כוש וילבד את כל
הארץ וישמע למס ויתנו לו מדי שנה בשנה עֲלֵי אֶלְמוּגִים וָשֵׁן
וזהב / כאשר קצב עליהם / אחרי כן לבד את כל המקומות
על שפת הים סוף (הנקרא גם הים האדום) / וילך אחרי
כן לאויב ויבנו וישלול שמה שלל רב / גם הציב במקומות
רבים מִצָּדוֹת ועליהם כתוב : ועוֹשֵׁטֵרִים מֶלֶךְ הַמְּלָכִים
ושר השרים לכבד את הארץ הזאת בחרבו ובקשרו / אחר
הדברים האלה שב אל ביתו מזרימה בשלל רב ובבניה גדולה
ויתן לאנשי מלחמתו מקנות גדולות כאשר יאות למלך ורבים
מהם העשיר ויעט אותם לשרים / כי אמר ועוֹשֵׁטֵרִים : האנשים
האלה הלכו עמי למלחמה ויעזבו את ביתם ואת ארץ מולדתם
וירחקו גדוד ויעבדו עבדות קשות ולא חשבו ממות נפשם /
ינחמו עמה וימלאו מרובע לנפשם מן כל העמל והמשא אשר
סבלו / אחרי כן לא לחם ועוֹשֵׁטֵרִים עוד ויהי שלום ומנוחה
בארצו / ויחרש להעשיר וליפא את ארצו / לתמוך יד עניי
עמו ולהיות להם למשען / גם בנה מאה ארמנות לאילני הארץ
אשר חסו אותם בלילם (לפי דעתו) ויתנו לו כח להכות באויביו /
אף בנה דיקים רבים ויחפור תעלות ונחלים ובריכות מים למען
הקל המסחר ולמען היות קשר אמין בין הערים הרחוקים /
ויהי כי זקן ועוֹשֵׁטֵרִים ותכדין עיניו מראות ויקץ בחייו וישם
יד בנפשו וימת / ועוֹשֵׁטֵרִים היה גבור גדול ובכל מלכי

מזרים אין כאומו / גם אהב את עמו ויחם צדקם לבבו ונתנוהו /
אכן גאווה היתה לו לעון ולמכשול כי גדלו וחילו סלבו אותו
ויעורו את עיניו וישכח כי בן תמותה הוא ויהסך לאכזר נגד
המלכים אשר כנש ויאסור אותם בדרבו והמה הדכיבוהו ברחוב
העיר גם המית רבים מן השבויים על לא דבר / אם נקרא בדרבי
הימים נמלא עוד רבים אשר ישבו על כסא מלכות ויחשבו בלבם
כי בני אלהים ולא אדם המה ויהיו אכזרים ליושבי ארצותם /
וישפכו דם נקי / אכן כנמולס השיב ה' להם כי גדלם והפארתם
היה ברבע לבו / כי כל האנשים אשר סרו אל משמעתם בנדו
בהם ויקשרו עליהם קשר ובאשר לא היה להם אוהב ורע וירדו
שאלה בלא עתם / ובנויו וכלימה אל חדרי מות נאספו /
צימים ההם היה בזוירים אחי אמתאפסיהם רשע ומעול וזר /
ויצורו מאד לכל יושבי שפת היאור / ויהי אחרי מות זעואסטרס
(בשנת שני אלף חמט מאות שבעה וארבעים ליצירה) וישב
פחערעאן * על כסאו / אך לא הלך בדרבי לבו כי היה איש בעם
וחמה / וברצונו היה כדוב שכול וככפיר יערים / ולא הבחין בין
טוב לרע ולא מנע מעולה ידו / צימיו בדרו מי היאור ויזומו
על פני כל הארץ ויחקקו פהערעאן ויקח את קשתו בדרבו ויורה
חץ לקראת הנהר / תחת ממשלתו נסעו בני ישראל ממזרים והוא
טבע בים / המלכים אשר מלכו אחרי מות פהערעאן עד
פראטעוס נשתכחו ונעלמו ממנו / במלך פראטעאוס (בשנת
ב' אלפים ושמונה מאות ליצירה) בא פאריס עם העלענא
אשת מענעלאם מלך מקדון (ואלעדאניען) / אשר לקח בחוקה /
למזרים ויביאו אותו אל המלך לעיר מעמכסיה וידבר איתו קשות
וייסר אותו על אשר לקח אשת איש אשר הוא עון פלילי / ויוסף
ויאמר לו כי המית ימית אותו / לולא תועבה הוא למזרים
לנאול את ידם בדם נד ונכרי ויהי כי חרה אפו עליו ויזומו לעווב
את ארצו / ובעלענא עם עשרה זהבנה לא נתן לו כי אמר
לשלהם אל אישה הראשון א מענעלאם / ויגם פאריס וילך אל
עיר טראיא / ואחרי כיוקו שם באו היונים כאשר שמעו כי הוא
נחבא

* קאמס אחרי שנה שס' פדעה / יאכל ידוע כי כל חלבי מזרים נקראו שס'
זה / כי פדעה בלשון מזרים כמו שר בלשון עבר /

(שיעור)

נחמא שמה ויזורו על העיר ויבקש את העלענא ואת הכסף
והכסף אשר גזל פארים • וישנו יושני טראיא כי לא ידעו דבר
מהעלענא וגם איננה סוף העיר • והיונים • "חשבו כי כוזב היה"
והקר המה דוברים ויחר להם מאד על הנבלה אשר נעשתה /
ויזורו על העיר עשר שנים וילכדוה וישרפוה באש וישטוה כל
עולם • וככלות המלחמה עבר מענעלאם / בשבנו אל ביתו /
למזרים ויקח את אשתו משמה • אחר כן מלך רהאמפוניוס
והדברים אשר יספרו ממנו משלים והכל המה / כי בדאן
ממנו דברים ומעשים אשר לא תשיב אותם דעת האדם כאמרם
אשר מלך דניסנס ועוד רבים • אחריו מלך כעאפס וכעפרענגעם
סניסס אבירים ורעים וחטאים לה' גזלו ויבנוו את יושני ארלס
וישפכו דם נקי / גם המה בנו עמודים למען עשות להם סם
בארץ ויפנידו את אנשים רבים בפרך • אחריו כן מלך מויצעריונוס
בן כעאפס והוא היה חס וישר וכל יגיעתו ומחשבות לבו היו
לעשות משפט ודקה בארץ ולהושיע לעמו ולהיות להם לאב •
המזריים אהבו אותו מאד ויהללו וישבחו אותו • אכן לא מלך
כי אם שבע שנים וימת ויהי ממסר גדול בארץ וכל מזריים בנם
וקנו עליו • אשריד / מלך אשר היית רועה באמן לאשריד ועל
קברך דמעות יוללו ! ואשריד ארץ אם תבנה תמיד יום מות
מלכך ! אחריו מויצעריונוס מלך איוכים גם הוא היה מלך
פושט משפט ודקה / זנס הוא בנה עמוד אחד אשר התנשא
בקומתו וביסיו על כל העמודים האחרים ויכתוב עליו : כאשר
יופיער בשמים אלהי האלהים בן אנוכי בארץ עמוד העמודים •
בשנת ב' אלף תשע מאות תשעים ואחד נתן פרעה את בתו
לשלמה • אחריו כן בשנת שלש אלף עשרים ושש מלך שישק
הנקרא וצואק / ואחריו בא ורח אשר לחם עם אסא בשנת
שלש אלף ששים ושלש ואחריו אגניוס פור על סת' עיניו •
בימיו בא ואנצואוס מלך כוש עם חיל גדול וילכד את כל הארץ
וימלך עליה בחסד וברחמים / וככלות חמשים שנה שב אל ביתו
כי כן לונו לו חרעמיו וקוסמיו • אחריו כן מלך סעטאן ואחריו
טוראראקא (בשנת שלש אלף שני מאות תשעים ותשע) •
אחריו כן (בשנת שלש אלף שלש מאות ותשע עשר) קשרו
שנים עשר מלכי הארץ קשר וילכדו את הארץ ויחלקו אותה
לשנים

(שיעור)

לשנים עשר חלקים ויעשו בריח ביניהם אשר ימשול כל אחד על
חלקו כטוב בעיניו ולא ילחמו עוד איש עם אחיו / ולמען היות
הברית חזקה / בנו את המזבחה הנ"ל לאות ולעד . אכן בריחם
לא היתה נאמנה / כי אחד עשר מהמלכים נגדו וילחמו את
פואמיטיכוס הוא השנים עשר ויכנעו אותו ויבדח מפניהם
ויחבבא בדרך עד כלות שני שנים / או עשה פואמיטיכוס בריח
אחיה עם היונים / וישלחו לו חיל גדול / וילחם פואמיטיכוס
עם אחד עשר המלכים ויכבשם וימלוך הוא לבדו על מזרים /
אחרי כן לחם פואמיטיכוס עם אשור ותהי המלחמה גדולה
וארוכה . ויצאש היתה העיר הראשונה אשר נר עליה
פואמיטיכוס . ולא לבדה עד עבור עשרים ותשע שנה . ובכל
דברי הימים למלכי האויס לא תמצא מזור כמות אשר משבו
וארכו ימים כזה . וימת פואמיטיכוס (בשנת ג' לפיס ג' מאות
ארבעים ושמונה) / ויבוא אחריו פרעה נכה הנקרא נעכאח .
בימיו לבד מלך בכל את אשור ויפחד פרעה כי יצוא גם
למזרים וילך בחיל גדול עד נהר פרת הנקרא אייפראטה
להלחם עם הבבלים ויכה אותם וילכוד את כרכמיש ויושב שם
אנשי מלחמה והוא שב לביתו למזרים . והיו כראות
נבוכדנאצר מלך בבל כי נלכדה כרכמיש ויירא כי מרוד ימרדו
בו ונר ונענו / וישלח את בנו את נבוכדנאצר להלחם במזרים /
וילכוד את כרכמיש וחיל מזרים הכה לפי חרב / אחרי כן מלך
פואמיס וימי מלכותו היו שש שנים . אחריו (בשנת שלש אלף
ארבע מאות ועשר) מלך פרעה חפרע הנקרא אפריעט /
וימלוך עשרים וחמש שנה . בימים הראשונים אשר מלך נבר
והנליח כי לבד האי קפרי הנקראת סיפערען / גם עם גידון
הנקראת וידאן ועם כנען ופהפניזיען לחם וילכדום . והיו
כאשר ראה כי בכל אשר יפנה ינליח ויתגאה מאד ויאמר בלבו
כי אין כמוהו בדרך ויחרף ויגדף אלהים ממעל ויאמר כי לא
יוכל להסיר אותו מעל כסאו . אך כאשר מרדו כוס ומדינות
אחרות וינגדו בו נפקחו עיניו וידע את אולתו . ונבוכדנאצר
כאשר ראה את שמהומה והמזבחה בדרך מזרים הלך שמה בחיל
גדול ויבוא את הדרך וישב אל ביתו בשלל רב ונבזיה גדולה /
ואת חפרע הסיר מכסאו וימליך תחתיו את אמאויס (בשנת
שלש

שלם חלף חרבע מאות שלשים וארבע) . ויסי כראות חפרס
 את הרעפא אשר באתה עליו ויקבץ חיל וילחם עם אמאויס
 ויערוך אתו מלחמה . וינגף לפני אמאויס ויבדה וירדפוהו
 חיל אמאויס וישביוהו ויביאוהו אל העיר ואדם וימיתו אותו .
 ויהי בשנת אמאויס על כסא מלכותו וילכוד את האי סיפרים
 וישמה למס . בימיו בא פיטגאראס אחד מגדולי חכמי יון
 למצרים ללמוד תעלומות חכמה ולדעת סודות בהני וחרטמי
 מזרים . גם רוב את למאוי כי הכהנים אמרו לו כל דבר קטון
 וגדול ויחגבו אותו בכל מדעם באחד מהם . אמאויס לא היה
 בן מלך כי אס מהמון העם ועל הדבר הזה היה ללעג ולחרפס
 לעמו ולעבדיו ויבנו אותו . ויהי כאשר חרס לאמאויס ולא אנה
 ליסרם ולהסיר ממנו ביד חזקה את חרפתם אשר חרפו אותו
 ויעש תחבולה . ויקח בור ובב אשר רחצו בו רגליהם הוא
 ואוכלי שלחנו ויעש ממנו אליל ויציגו בשוק העיר . ויהי
 כאשר התקבצו אנשים רבים לכרוע ולהשתחות לאליל הזה ויאמר
 אליהם אמאויס . ראו נא בני . זה היה לפנים סיר רחצי
 ועתה אתם משתחוים לו ומכבדים אותו . ויבינו כלם את
 מחשבתו וישמחו על תחבולתו ולא צוו ולא לענו לו עוד אחרי
 כן . אמאויס עשה חוק במצרים אשר כל איש ואיש מושגי
 העיר יקטוב את שמו ואומנתו אשר בה יהיה נפשו בספר ויחון
 הספר ביד אחד משופטי העיר והוא יחקור וידרוס אם אמת
 הדבר . ואם שקר בפיו ימית אותו . וסחוק הזה היה לתועלת
 גדול במלכותו למען לא יהיו יושגי ארצו עלליס וסוגלי עבודה
 כי אם חרוצים ואובדי מלאכה אשר גם תתרוסם ותסגדל גוי
 וממלכה . ויהי היום בשנת אמאויס על שלחנו ויעבור חקו
 ויטפה יין רב ויברכר ויבנו לרוב שמחתו וירע בעיני השרים
 ויאמרו לו : כי לא יאות למלך המנהג הזה . וישיב אותם
 אמאויס : אל נא רעי ! כאשר לא טוב לקטת לסיקת חמיד
 דרוכה בן לא טוב לאדם להקבון ולהסתקס חמיד . עת לחכמה
 ועת לשמחה . וייעב בעיני השרים . וימת אמאויס וימלך
 תחיתו פואמנועניס אך כשנתו שש חדשים על כסא מלכותו בא
 קאמביוס בן כורש מלך פרס וילקוד את מצרים ואף פואמנועניס
 חמית . ויתר דברי הימים לארץ מצרים הלא האה בספר דברי

(שפא)

הימים למלכי פרס • כל שני המלכים האלה חלף שש שנים
חמש ושש • ועתה יודיע הקורא • אנכי לך עוד מעט
מהאמונה והמדות והחקים והנימוסים אשר היו לפניו במלכים
וקצתם טובים מאוד למתבונן גם •

משפט המלך ודחו •

כסא המלכות היה ירושה במלכים • ובמות המלך ישב הבן
תמיד על כסאו • אך יר המלך היתה קצרה • כי
החקים והמדות אשר החקו בספר היו לו לקו ולחבל המדע
ומהם לא יסע ימין ושמאל • עזר ונכרי לא שרתו את פני
המלך רק גדולי הארץ וחכמים ונבוגי דבר מה עבדו עבודתו
וישרתו אותו • המלך לא אכל ולא שתה את אשר לבו חפץ
ואת אשר התאוה נפשו רק מנו לו גאכלו ומשתו כמשפט
הארץ • גם את מעשיו אשר יעשה יום יום ואיך ינהגו כתוב
בספר ומשנו לא מש • דת הארץ נותה למלך לכל יאכל מעדנים
ומאכלים יקרים ורבים • למען לא ילך אחרי שרירות לבו ויסור
מן הדרך הטוב ויסנה דין בני עמו • בעלות השחר קם המלך
ממטו ויקרא את כל האגרות והמכתבים אשר בא אליו מכל
מדינות מלכותו וישיב אליהם דבר • אחרי כן לבש את בגדיו
וילך עם השרים אל היכל אלהיו אשר הקריבו שם את קרבנם
מדי יום ביומו • והנהן התפלל בקול רם בעד המלך וביתו
ויתחנן לאלהיו להרים את קרן המלך ולנשא את כסאו בעבור
זדקתו ורום לבנו ותחת אשר לא יש מחוק ומדת הארץ •
אחרי כלות הנהן להתפלל ספר את כל הטוב והחסד אשר עשה
המלך • גם לא מנע מלהגיד את הרע והעול אשר נעשה תחת
משלתו • אכן את המלך לא באשים רק שריו ויועציו המהמים
אותו • אחרי כן קראו לפני המלך מספר דברי הימים המהמים
בטובים אשר נעשו בארץ • המלך בחר לו שלשים אנשים
לשופטים בארץ • להם נתן שדות וכסף די מחיתם למען לא
יקחו שחד ויעו משפט • כל איש אשר נתפש על שוועת שוא
במות • לעדים אשר העידו עדות שקר עשו באשר זממו
לעשות לאחיהם • גם היה חוק במגרים להמית את האיש אשר
ראה

ראה בעיניו בקום רשע לגבול נפש אחיו ויבדו להזילו ולא עשה
 המצריים לא סבלו עול וכן מביט בארץ / וכל איש מעטיר
 עד דל לא חשך ידו מעבודה ומכל דבר אשר הוא לעובד הארץ
 גם היה חובת כל איש ואיש לכתוב את שמו ואומנתו על ספר
 ומשפט מות היה לאיש אשר כוז ולא הניד האמת / בימי המלך
 חזיקים כאשר רבו הנזשים וטהי למכשול ולפוקה בארץ כי הלויים
 היו עניים ולא עבדו עוד את עבודתם / גם נבוא הפת
 לשלם כחשו וישבעו לשקר / אף הנזשים היו אכזרים ולא ידעו
 נכוחה ויהי תמיד ריב ומדון בארץ ויגז המלך כי לא ישה איש
 דבר אם לא קבל נזק אביו הנזשה בו המת לעבד / ויהי
 כאשר חננו המצריים את מיתיהם ויבדו אותם עד למאד
 וטהי למרפה גדולה אם לא פדו את אביהם / אם מת אחד
 ולא שלם את חביו קברו אותו בחד סגולים / ולא עשו לו
 כבוד במותו / ובאשר יראו כלם הכלימה והכזיון הזה שלמו את
 נשיהם / ויביט אשר לא אביו ליתן בוק אביהם למשכון לא לו
 כלל / ויהי שלום ומנוחה בארץ / המצריים הדרו פני
 זקן ולפני שיבה קמו כלם / גם היו אנשי מזרים גומלי חסדים
 ויריאים את אלהיהם

אמונת המצריים ובריתם

אחרי המלך היו הכהנים נכבדים מכל יתר העם / ומס
 ומכס לא נתנו למלך / גם המה ידעו כל רוי המלוכה
 כי למדו מגעריהם חכמה ומדע והעם היו הנכונים בארץ / נומס
 היה במזרים לסמוך את ידיהם על הקרבן ולקלל אותו קללה
 גמראת / המצריים האמינו בגילגול הנפש ובכל חכמת מזריים
 לא היה כפוסה עם וגוי בארץ אשר האמינו בהכל ותוהו ובמעשה
 תעמשים כמזה / כי גם חיות שפלות ונמכות כבוד ויעשו
 לאהים / קטרו והסכו נכסים למיין אשר ביאור ויגז לו הכלים
 ומקדשים / לכלב ולשה הקרינו קרצות / וישתחוו לקסאים
 ולאנטימים / אנזרים ואזים היו האלילים העליונים ואחריהם /
 השור הכלב האב הקוק והחמול / ועוד בהמות וחיות
 אחרות / ואם המית איש אחת מן החיות האלה הומת / אכן
 את

את אשר נבדה בעיר האחת בעיר אחרת לתועבה היתה :
 ועל הדבר הזה לחמו קמיד עיר בעיר ואיש עם אחיו •
 במלחמה היה שור בשם אפים ולו ננו כיכל גדול וישתחוו
 ויכרעו לו וכאשר חת התאבלו כלם ויחנעו אותו ויתפללו
 לו אחרי מותו • העגל אשר עשו ישראל במדבר היה דמות
 האליל הזה : כי כאשר היו ימים רבים במלחמה וילמדו ממעשיהם
 וילכו בעקבותיהם • גם העגלים אשר עשה ירבעם היו דמות
 אפים כי ירבעם היה ימים רבים במלחמה כנודע • אם יספר
 לנו איש מגוי וממלכה הכל ומעשים העתושים כאלה נשתומם
 עד מאד • ובפרט לא באמין אוחס מהמלחים • לולא העירו
 אליהם כל הנזים • היה הכל גדול מזה לבנות היכל ומקדש
 לשור אוכל עשב • לבהמה נמבזה ומאוסה • לשרץ השורץ על
 הארץ • להמית את האיש אשר הרג אוחס • לחנעם אחרי
 מותם ולעשות קבר לפניה מונם ולשקץ • הנשמע אולי כזה
 להשתחות לקטאים וללביעיים להתפלל אליהם ולקרוא להם
 בעת זרה ועוני • הנכרי מארץ רחוקה בא אל ההיכל מנופה
 בכסף וזהב ויחלו לראות את האלהים השוכן שם והנה קוף או
 מחול או כלב • הנה מכל אשר אמרנו ברור לנו כי המלחיים
 היו סכלים ואוילים עד למאוד ובכל זה היו המלחיים כבד
 חכמים ונבונים במלאכות וידעו רבות ואף יתאחדו אלה •
 אכן כאשר היה קמיד בנזים וכאשר עודנו היום הזה בחיזה
 ארצות • כן היה במלחמה • כומריהם ונביאיהם המה לבד
 היו אנשי החכמה והמדע • וההמון היה חיל ופתי • נביאיהם
 אשר קסמו ונדאו מלכס שקרים וכזבים עורו עיני ההמון
 ויכלפו אותם ויוליכו במחשבות ולמען ייעז להם הקטו את
 אחיהם ולא נתנם לבנת נתיב החכמה • את אשר למדו וידעו
 מחכמת העצבנו עשו ניסים ומופתים ויאמרו כי מאלהיהם
 המה • אם הרים איש את פיהו לדבר נכוחות ולהראות האמת
 לעקו כלם כי מחרף ומגדף הוא וימיתו אותו • גם גדאו
 מלכס דברים נפלאים אשר נעשו בימי קדם ובהם בשלו המלחיים
 ויהיו סכלים ואוילים באמונתם • אם את אחד התאבלה כל
 המשפחה וקרוביו ומיודעיו נכו ויספדו ויזומו יום או יומים •
 ועד כלות ימי האבל בארבעים או שלשים יום • לא אכלו

(ש פ ר)

מעדינים ולא שמו יין • המת חננו אחרי הולאים את הקרב •
וישימו אותו בארון • וקרוביו לקחו אותו בביתם • המתים
החנוטים האלה נקראים מומיעין ועודם במזרים גם במקומות
אחרים בארצאפא • המזריים שפעו את מיתתם ערס שמו
אותם בארון • אם בא איש ויאשם את המת ויעיד עליו כי
היה רשע ולא ירא את אלהים קללו אותו ולא קברוהו • אך
אם לא האשים אותו איש או אם ראו השופטים כי שקר בפי
העד • הללו וישנחו אותו ויקברוהו •

אנשי המלחמה החכמות והאמונות

ארבע מאות אף שולמי חרב היו במזרים ומהם היו מעט
הארץ • אנשי חיל ומלמדי מלחמה • בריאים וחזקי
הגוף כי מנעריהם גדלו במאכלים קשים וילמדו לסבול קוה
וחוס זינה וחורף • לרוץ על רגליהם • לרכוב על הסוס •
לשוח ובאלה • אם ברח איש מן המלחמה או הירא ורך הלגב •
היה ללעב ולחרכב לאחיו • ועל יראתם מן החרפה לחמו
כלם כאריות ולא נסו לפני אויביהם • בכל זאת אהבו המזריים
שלום והשקט ולא אבו במלחמה • כי ארצם היתה ארץ שמה
ורחבה ולא חסר בה דבר וישמחו בבוהלים ויעט להם לישב בהשקט
ובטח ולעשות משפט ודקה • ואנשי המלחמה היו להם חק
לגונן אותם ולהצילם מיד אונא כי יפול בארצם • המזריים היו
חכמים גדולים וחזקי לב והמלאו דברים רבים בחכמת הטבע
והרפואה • במהלך הכוכבים וכדומים • גם היו במזרים בונים
גדולים חוצצי אבן ועץ • וחוצצי צורים • גם הרועים ועובדי
האדמה היו נכבדים כגדולי הארץ • כי ראו המזריים את
תועלתם ואת עבודתם הקשה ובי המה משען הארץ ולא היו
נאבזים כאשר המה עתה • ובאמת עון הוא ללעוג לאנשים
אלה • הלא המה המתים אותנו • אם לא ישכילו השכל כמונו
ואם לשונם לשון עלנים מה זה לנו כי נלחוק על זה • אם
היו יהיו להם מורים ומלמדים אשר יחננו אותם מנעריהם ויורו
להם דרך חכמה ודעת גם המה כמונו יחננו וישכילו • הלא
המה העובדים עבודת ערך למעניהם • וסובלים קור וסוס

למען

(שפה)

למען יהיה אותו / נמתיק להם את חייהם למען לא יקולו
במלאכתם ולמען תהיה נחמתם כי יקריס המה לנו / גם רבים
אנשי תוס והולכי משרים אשר מרמה לא ידעו ועולה לא תשכון
באולם • ויש אנשים אשר טומנים פה ופורשים רשעים לאכר
העני ויגזלו ממנו במרמתם את יגיע כפו וישחקו וירונו על אשר
עשו / ויחשבו בעיניהם כי חכמים המה על אשר רמו דל ונכה
רוח • אכן האנשים האלה רעים וחטאים / ובאשר רמו את
האכר כן ירמו כל איש את יש לאל ידם •

מפרי הארץ •

מצרים היתה כאשר אמרנו כבר ארץ פוריה ושומנה ולא חסר
בה דבר / ופה נבדל לבד חיות דברים אשר לא
ימלאו כי הם במצרים • על שפת היאור גדל עץ הקרף
פאפירוס / וממנו עשו לחות דקות ויכתבו עליהם את מכתבם •
לכנים כתבו בני האדם על עלי לולבים (פאלאמבטטר) או
על לוחות עצים / גם על קרשים מכוסים בשעווה חקקו
האחותיות / אף על אבנים כתבו בחרט • אכן כאשר לא היה
סדר הכתיבה הזאת כי הם דיגייעה ועמל / בחרו בהעץ
פאפירוס / עד אשר המציאו הנליגות אשר אנחנו כותבים
עליהם היום / הנעשים מבלויי בנדים וסחבות / ויכוננו עוד בשם
פאפיר כמעט בכל הלשונות / לפי שהוא ימלא מקום העץ
הנוכח • לא נמצא על כל פני האדמה פשתן כפשתן מצרים
כי הוא היה טוב מאד / גם ארנו אותו המצריים לחוטים
דקים כחוטי השממית וממנו עשו ביסוס והוא מין שם מונכר
ויקרא מאד / חולי וס הוא אשר נקרא בל"הק בויץ •

יוסף ברה"ב ברין •

בשנה הבעל יוסף המחבר המשביל הנ"ל לדבר מקורות שאר פמלכות
הארצות בקצור נאה ונעים כמכתב הזה / אשר העננו לפני הקורא
עתה • המכתב הזה לא יחיד • דברי המאמרים •

(ש פ ו)

תולדות הזמן

אגרת רבני ק"ק טריעסט לעיר הבירה ווינא יע"א :

פה טריעסט מתא דיתבא על כוף

ימא לסדר בדרך המלך נלך :

אל שלוני אחוני בני ישראל הם העומדים על הפקודים

מאחינו מושגי מדינת גאליציען יסלס ה' פעלס וסטי

משכרתם שלמה מעס ה' אלהי ישראל אכ"י :

לא בלבד נקום ונתעורר לקבל פניהם המאירים לא דרך
אחת ולא שתיים לא בלבד נשלח לעת וזמן המצטרך כמה
פקידים שיבוקשו / לא בלבד ייתי ונמלך / ייתי ונצריך בסוף
עדת ה' בעלת ה' היא תקום לכבוד תורתו וסדר אליהו /
לא זו אף זו ואין צריך לומר זו קמתי / הננו הננו / אל אי
קדוש קורא בשמנו / מזמנים ומוכנים לעשות בכל מאמלי כחנו /
כל מאן דלריך לעונת בני ישראל ולחזק ולהתחזק בעד עמנו /
אם השעה צריכה לכך / אבל בנ"ד אחינו היקרים לא ראינו
רצונו מוכרח / כי ידענו כינינו ידענו רוחנו לנכס העוזר /
וחכמת ראשיכם המסולאים בכו ותבונתכם תדריך נכח ה'
דרככם דכל רז לא אנים לכם / ולא תוכל לעזור ולא להועיל
כחנו החלושה :

אמנם איידי דאחי לקמן האי ג"ד ודברי מלכות שינא מלכמי
המלך הקיסר יר"ם כנראה מאגרתכם הרמה הכתובה
ביום י"ב לחודש כנ"ל בעיר ווין ימא ביה מלחא דניחא למרא
עב רבנן עלמין / דניחא ליה לאדונינו הק"רה דרחים עלן
וחשוב עלן ענין כי קם ונתעורר להקים דגל ישראל מעפרא
דארעא / וזונו במותיו ציוני אחר ציוני ללמד בני ישראל קס"ח
לחרוץ ולרוע האדמה / לעשות כל מלאכת מחשבת / ללמוד
וללמד בכל חכמה / והוא צוה ג"כ ללמד בני יהודה קשה
ולסגור

ולסבור חנית לקראת רודפיו / שם בטחונו בנו מה שלא חשב
המלכים אשר לפניו / וכל מנחתו נאסב את המלכה ושנא
את העליות / עלה חפיל חרדמה / עלה תשחית את
האדמה / כי העל מאנו ידיו לעשות ורועה לחיות בהון ויגיע
כפיו של חבירו / סוף הוא חומד ועובר בלאו דלא תחמוד
דשקיל כנגד כל יו"ד הדברות במאמרם ו"ל .

אם כן מה נדבר ומה נעדר נד דברי מלך רחמן המרחם
עלינו ועל בנינו ? מה נאמר לפניך יושב מרום ? וכי
לא הוא אחר ויהי / אדם לעמל יולד ? וכי תראה כפוי טובה
עם מי שהטיב עמנו בני ברית ומשים בטחונו בנו ? וכי אין
מקום ונעבוד בזה לגורם וניסוק מנן חורבן ח"ו .

צדק יחדיו הספקות שלכם על דבר המלחמה ובודאי כי
רו"ל ג"כ פטרו כמה דברים במתנה / והם אמרו
כד"א במלחמת הרשות אבל במלחמת חובה אפי' קצין משהו
אנו כי ידעו גם הם כי במתנה א"א לקיים מתקונן מזה ת"ה
ודינן רו"ל .

ובריתנו שאלונו קיסר יר"ם גמר אומר שכל איש
ואיש מכל ערי מלכותו ישמור חוקות וסודות
אבותיו וברת אין אונס / והוא לערפאנן במקומה עומדת / אם
כן כל מה שנוכל לומר לכבוד הסוד ולעשות ולקיים דבר
המלך יר"ם הוא לחלות ולחנן פניו שיפקוד פקידים ויזום לשרי
הנבא אשר לו / ישאו ויתנו בדבר עם קצת הרבנים היושבים
על כסא דין הסודא וקצת ראשי הקהלות הקדושות יו"ו /
יקומו יעמדו יחדיו לדון הדבר על בוריו וסבירו למלך שאי אפשר
לעברו בלב שלם ובנפש סתמה ובאמונה / אם אינה תקועה
בלבנו אמונתנו עליה ומעשה אבותיהם בידיהם / ובודאי אי
לא האי לא קיימא האי והפורק ממנו עול מלכות שמים פורק
ממנו עול מלכות דארעא ועול דרך ארץ / דון מינה ומינה
ותלוך נאסר / ואם על מקומו יבוא בשלום ומיניו ומיניו
תיסק שמעתיך אינך דלכפא / ומשם תלא תורה לבני ישראל
אשר ילכו לחוס את מלחמת אדונינו הק"רים / ובאופן זה /
תקיים זה וזה בידם / ועליהם יאמר ישראל עשה חיל ונראות
המלך

(שפח)

המלך כי ראוינו לעבוד את מלכס ולהועיל כפי כחנו כל בני
ארס — הוא מטיב לנו הוא ייעיב לנו / ויוסף ישית ידו
ויוסיף שנית להטיב עמנו .

בך לווננו ר"ל להסתכל בשלומה של מלכות / ולדרוש את
שלום העיר אשר אנו בה / ובפרט נחייבנו לעשות
עם מי שהרבה טובתיו ונבדיר שפתינו אתנו אדון לנו / ונוכל
ב"כ להקדיש שמו ות' ברנים לעשות מצותיו אשר לונו לפאר
ולרומם שם ישראל עוד בין העמים ויאמרו לנו עם ה' אלה
הללו בני ברית שומרים את חוקס — מועילים למדינה אשר
המה יושבים שם / ונאמנים בבריתס .

זאת תורת העולה על לבנו / ומונחיס אנו בעצרתו ות'
שאס תלכו בדרך אשר אנחנו מוכירים לכם / יחן
לכם כח לעשות חיל / ותמלא מנוחה / ותסורו מלבכם כל
הספיקות המטריות אהבס .

ואם את הדבר הזה תעשו / הרי אנו מוכנים ומוזמנים
לעזור ולהועיל כפי מסת ידינו / אס בחיל חילינו
וממונינו / ואס נכח ארשת שפתינו / יען ת"ל יש ה' אתנו /
תורתו בקרבנו / ובני ישראל בכל מקום שלס נקרא להס אחינו
אתס / אחינו אתס / עמדו ונאוו אללינו / שכל מבגמתינו
לחקור ולדרוש איזה דרך ישכנו אור לקיים מצות ה' ועלות
המלך / כפי העת וזמן המטרך / ואחרי הקידה אפיס א מול
תפארתכס בפרט במודים ושיס שלום . נאס המשרתס ק"ק
טריעסט / תחותמיס ב"כ בשם מעלת הרב מרנא ורננא .

בשם לוי . אברהם בן יוסף מורפורגו . א' בן משה לוצאטו .

משלי מוסר .

ימי חיי האדם

בראש ימות עולם / אחרי היצירה

שר העולם אל כל הבקואים קרא

לקצוב

(שפט)

לקצוב אל כלם יחד בנזרה
מרה להייהם ולימותם משורה

אל החמור אמר : לך הכינותי דרך
לעבור עבודת משה ויגיעת פרך
הבה חיה לסבול עול לזרוע ברך
וימי שני חייך שלשים שנה בערך

ויען החמור : הן לי בעבודת תמורדים
לחיות שלשים שנה מאור כבירים
מחר אוקן נגוע ומוכה ביסורים
שערותי לבנים וכל מאמצי נעדרים

אם אוכל שוע קולי אליך ארים
דסר ממספר שנותי עשרים
כי די בעבודה ימים זעירים
ויוקשב לו כי נראו דבריו ישרים

אל הכלב אמר : אותך לנזר אשים
לשמור יומם וליל הון בית וחצר אנשים
מאכלך יהיו העצמות היבשים
ומספר מקצב שנותיך חמשה ושלשים

אנא ! החל הכלב , ארון המשרים !
כמה קשה עבודת נזרים ושומרים
בלי שנה תמיד לשמור הון זרים
יספיקו לי שנים חמשה ועשרים

אל הקוף אמר : אתה זקוף הקומה
לאנשים תרמה בכל רק חסר מזומה
לצחק כך אותך בתוכם אשימה
ולימי הבלך עשרים לך ארימה

עשרים , ענה הקוף , הה ארוני
חטרה אונך לי שמע וחנני

(ש"צ)

הנם רק עשר שנים אחיה אני
די עת וזמן התל וצחוק בעיני

הנה האדם בא ויקרא לו גש הנה
גוי תבל ותכליתך אתה תכונה
לך הדת חכמה לך שכל ותבונה
למשול בה כל הארץ לך נתונה

כל אשר הראה ואשר בראתי
לכבודך יצירתי אף עשיתי
מזה התערן והתענג בכל יצירתי
כי רק שלשים שנה לך חק חקותי

האדם נבחל וחדל לקל השמועה
כמה מעשים ימי צעק בתרועה
קל מזה ירצו במעט תנועה
ומזה הטובה אם רק כרגע בה להרגיעה

ירי לך אפרוש וראשי כאגמון אכופ
להרבות לי ימי על המספר הנקוב
ולתפיל בגורלי זמן זה הנקופ
מהימים אשר קצו במ חמור בלב וקוף

הן הושב אליו כרברך כן יהיה
אך בעורף השנים אשר תהיה
כגורל ובחלק זאת החיה
אשר ימיה גתלת כן גורלך יהיה

*

*

*

לו רוח שקר לא אז הסירנו
כי כאשר נגזר כן קררנו
קשר המשפט עלינו נחרצו
ערי שעשועים חמור נעורינו
הגם נסים כצל עם ימינו
ושב מחול למחלה ושחוק לנאצה
בחניע

(שצא)

בחינת איש אל תור השלשים
הנבר עליו במשאורת קשים
ויש כחמור לסבול שכמו
כלכלה , לבוש , אשה , בנים
עבודה , מסחר , ורב קנינים
ברגזה ובראנה יביא לחמו -

ובעבור עליו שנת החמישים שנה
יחל לנשור הונו בכל עבר ופנה
בצר וכילות יחיה פן יחסר מאורו
קומץ , חושב , סופר , מונה וסוגר
לור , מוכר , קונה , שוכר ואוגר
מהונו לא יפנה עינו ולא יסור ידו

יחבל אחרי ההבל אשר על יד קובץ
לא ינים ולא ישן , רק על אוצרו רוכץ
בכל יראה נגב גם באחד השנים
לקיל הצפור יעור ויקום בבהלה
ויתור ויחפיר אחרי השודר בלילה
ומה הוא אז ? כלב שומר הון זרים -

אכן כבואו לתקופת הששים
יועז העמידים וירפו העושים
ובטל השחנות וחשכו המאירים
ותופר השמע ויחדל מאישים
ותתרף הדעת ונתקו המורשים ,
ויהולל כקוף , וצחקו עליו צעירים -
יהודה ליב קראקא -

2.

הארם והתור

ה א ד ס

מה לך יונתי ? תמתי ? כי תאבלי ,
מדוע פניך זועפים , הגירי נא לי -

(שצב)

ה ת ו ר

מור לי , מור : מאויב דרך קשרו
ויהרוג את דודי בכני אשפתו .
והוא לא עול עשה ובו אין מרמז .

ה א ד ס

למה תעמוד ? חיש עופי להרי בתר .
פן ישוב יכונן עוד חציו על יתר
לגזול גם חייכי ביר דמיה .

ה ת ו ר

אליל עצתך : הגם כליו לא יתגני לתמוותה
חרוג יחרגני רצער ומתונה אמותה .
יוסף בר"ה בר"ן .

מ ב ת ס

את היוצר תעבוד אך לא היוצר
את האושר תחמוד אך לא העושר
בין תבין כל תחליף יוצר ביוצר
השומר כל תמיר אושר בעושר
עושר מגיד שנה אף ירב חתית
אושר מבטח לב גם נפש ירום
היוצר מביא רע בו תרד תחתית
היוצר יתן מוב בו תעל מרום
יוול ראבנאווע

אמן אייגנטען ווירד / מין דער זאגנאנטן יידיש דייטשן
טפראכט קיינ ריכטיגן בארייט פאן איראגד איינס דיניג
מין דער וועלט ערלונגן קאן / וויא זאלן עס דען מיס רייכערן
אלטער נאך ריכטיגן גרונדעלן האנדלן ? נון אבר ברוהן אללי
פרנופט ערקענטניס / דיא וואהרי גאטסטערבט / אונד
דיא עכטי אחרמאנטען מוין קלארי אונד דייטליכ בארייט /
אלא קאן מוין אהני ריכטיג קענטניס דער טפראכט /
ווערד נילליכ ווינטאפט פברייטט / נאך גרונדעלי וואהר
פריעמאיקייט אונד עכטר טונגד מין דיא הערלן דער יוגנד
פרפלאנט ווערדן • דא איברדעס דיא הייליג טריפט
דאס עלנאענטאזש ווערד מונדער רעליגיאן מיט / זא מיט
מפנבאר / דאט וויר אהני טפראכטקענטניס ווערד דען
גרונדעקסט פרטען / נאך מיהרי לעהרן ביא דער ער
ליהונג לוס גרונד לעגן קעגן • אונד פרויענליאז
ענדליך / דיא לידר ביימאז נאך אהר פראכטאטיג
ווערדן / אונד גאר קיין רעליגיאן אונד ייטליכן מונטר
ריכט ערהאלטן / ווירדן ביא דער איינליהונג דער ריין
דייטשן טפראכט אונד מיינר דייטליכן אונד פריעמאליכן לעהר
מרט נאך אהר גוויין / דא זא געגנהייט בקעאן /
קאפף אונד הערלן לו בילדן / אונד דיא פליכטן קעגן לו
לערן / דיא מיהרן אלס דיא ניכט אינדער וויכטיג העלפט
דעס אענטליכן געלעכטס אבליגן •

זא מורטיילן פריינטיג אענער / דען דיא ערליהונג
מיהר קינד אייני הערלנס אנגעגנהייט וואר / אונד
מיהר מורטייל ענטהעלט אייני לו מויסאמאכטי אונד לו אייני
ליכטנדי ווארהייט / אלס דאט דיעלבי ניכט זיך יעדראאן
ביא דעס גרינגסטן נאכגעקן העטטי מוידרינגן אונד
מיינאנט פירן זאלן • אלס דאהער דער נון פרויענטי
מאזם מעידלסאזא / אייני מין דיר ריקיכט פריעמאטיג
איברעלונג דער פיקל ביכר אמאס (חמסה חואטי תורה)
בקאנט אכטי / עאפלינג דער בעמרי טייל דער נאליאן /
דיס וויכטיג געפנק מויס זיין הערן איט דעס מיינגסטן
דאנקי

דאנקי / אונד לעגט זייט דער זייט דיוס / זאומהל אין
 בטרעכט דער ערקלעהרונג אלס אויך אין ריינהייט דער
 ספראלי / אונדערגלייכייט ווערק / דער רעליגיעז אונד אהראם
 זיין ערלעהרונג זייער קינדע לז גרונדי . זא ווארדן אויך
 דיא פאלאן (תהום) אויפגאמאן / אונד בידי אויסטרעטיק
 קרייזן דעם גראסן לעהר דיא דאנקבארקייט אונד
 דיא האלעכטונג דער וועלט אונד דער נאכעמלט .

יעמעהר / און טעגליך פאן דעם נוסן דיר איבערזעלונג /
 אונד דער דאדורך פרייטשטן אללגאיינען ספראלי
 קענטניס איבערלייגט ווארדי / יע גרעסער ווארד דיא בגידי
 אעהררי גוטי איבערזעלונג אונדער הייליגן טריפטן לז האבן .
 עס זינד אויך ווירקליך פריידי אענער אונדער אונס אויפ
 גסטאנד / דיא זיך אונס מיהרי איטברידר פרידיהנט אאכן /
 אונד גוטי איבערזעלונג פיר דיא זעלבי פראגסטאלטן .
 פריינדי דער וואהרהייט אונד דער טונד פארדן זיא
 טריפטליך אונד אינדליך דא לז אויף / דיוס / אונד דיא אונד
 זעהנליכייט למהל דער סובטקריבענטן דיא זיך בייא יעדער אונד
 קינדע אונד זייער גיטן דאלאעטטונג אעלדן / זינד מיהן אין
 בוויי / דאס מיהרי מרייט וואהל אויפגאמאן ווירד / אונד
 דאדורך ווערדן זיא אנגפיייערט / מיהרי באיהונג פארט לז
 זעטן / אונד מיהרי איטברידר אויף דען וועג דער אויפ
 קלעהרונג לז פיהרן אונד לז לייטן .

אונד / איטברידרן אין בעהאן אונד דען עסטרייכטן טטאלטן
 ווירד דאס איטל זיך דורך קענטניס דער ספראלי
 אויסלובילן ערלייכערט / דא מיהר גראסער אונד ווייזר אא
 נאך דורך דיא פראגסטאלטן נאראל טולן / אונד דיא
 אלגאייני מינעיהרונג דער דייטשן ספראלי / מיהן נאך אעהר
 גלעגנהייט גיבט / אויף דיוס וועג דיא זעלבי קענטניס לז
 ערלעהרן / דיא יעדע טונדהאפטן אענטן אונד נילזליך בירג
 נאטהווענדיג זינד . אונס זא פיל אויפפאלנד אונד דיא ער
 טיינוג זיין / דאס גראדי אין בעהאן אונד לזאר אין פראג
 אין און אויפטרעט / דער ניכט אלליין דער פרונופט אונד
 אלן * 2

אלון ווינטאפֿטן אהני אויפֿגעהאני / דורכגענדט אין איינער
טריפט / דען קריג אנקוינדיגט : זאגן דען איבערזען
באגערט / דאס גהעטיגט פֿיראמאונגס אורטייל טפֿריכט
אונד זיט / וויא אויך אין דער פֿאלג אנפֿיהרן ווערדי
אויף דיא נידריגטע ארט פֿאלכט אונד טיפֿפֿט *

ער ערקלעהרט דאס איבערמאן אויס דער הייליגן טפֿראכט
אין אייני אנדרי / פֿיר דיא גרעסטע ינדי דיא נור
באגאנג ווערן קאן / וויא אאן אויס דער בלאסן אנפֿיי דעס
אינהאלט דינר רעדי טאן טויטן ווירד / דיא / ביאליפֿיג
גאנגט / אין גרייסן האלפערן אבגפֿאסט מיט / אונד
איבערזעט זא וויט :

„ דער פֿרפֿאמט טפֿריכט / דאס אויס דיא לעהרי פֿאן
„ דעס טאדן דעס אנטטעקדן אויסזאמל / דעריעניגן
„ דיא אויס דעס העברעיטן אין אנדרי טפֿראכטן איבער
„ זעטן / אונד דיא וואהרהייט געהט פֿרלארן **)

דא אויך קאן זעלבס דיא אכטיילי ינדי באגאנג / אונד
דיא גבעט דער יודן מיט יאהרי תקמ"ו איבערזעלט
האני / זא האלטי אויך עס בארלייך פֿיר אייני פֿאליכט
דיא איר אבויגט / דיא טאגדלעהרס איינאג אונד גרינדי
בקאנט לואאכטן / אונד אויך אינר איטאליענער אונד איטאנער
אנלעגעהאן . ניכט עטאא דעסזעגן / ווייל אויך דען
גרובן זינאמן פֿלוק דעס אאנט פֿירכטי : דען אויך
אויסטי מיטן זעהר עלענדן באגריף פֿאן דעס גיטיגן טעפֿער
אונד ערהאלטן אלל דינדי / אונד פֿאן דעסן גרעכטיגקייט
האבן

*) דער טיטל דור שריפט היסט : עולת צבור אדר בראנדאפֿער
דער גמיינדי / אונד איט אייגנטליך אייני ואמאלונג מאדאליש
דען / דיא די אלעזר פֿלעקלש / פאדמאליר אבראכונד אין קאגעטיין
אונד דער מאליר אבראכונד אין פראג / גהאלטן אונד נאכמער דורך
דען דרוק בקאנט מאכט
**) ערשטער טייל ווייט 12 *

האכן ווען איך גלויבן קענטי / דאס ער דער בעזאטיהנקייט
 מירגנד מינים מענטשן לו געאלן דיא מרדנוג דער נאטור מא
 קעהן / אונד נאך איין מדרס זייר געטעפלי אעהר עלענד
 אאכן ווירדי / דען אום ניכט דאס געטעפלי / קראנק אן גייסט
 אדר קערפר אונד אלומ עלענד זיין / דאס זיין געבאטענטן
 עלון אונד פרוינטן קאן ? זאגדן איך האבי מיט דער
 בקאנטאמלונג קייני מדרס אביצט אלס אייני מיטברידר אויפ
 מערקאמס לו אאכן / אונד זיט לו ריכטרן אויפלווארדן /
 דיא וועלט אאז יך מיכרלייגן / אב דען אונד ווירקליך
 דיא זינדי זא גראס אונד אכטייליך זיט / דאס איך מיט
 דען מיכריגן מיכרעלרן אויס דעס דעס לעבנס /
 זיט דער אאן אונס דראהט / אויסגאנצט אונד וויר
 אויסגאנצט שוין פראמאס זיין ווערן *)

נימאנד אבר גלויבי / דאס דיא שטיאמי מינים זייעלן
 אאננס / דער איר / אונד פראוואטליך אויך דעס
 גרעסטן טיין איינר לענד / גאלן אונקאנט מיט / לו
 פערעטליך זיט אלס דאס אאן איהרר ענטליך ערוועהן
 זאלטי / דען דייט אאננס טריפט מיט (המכזה)
 ביאפאל אונד עלויכטס עלן אעהרן ראכין דער גרעסטן
 יודן גאיינן גרוקט / דאס אונד דאך איין געטטיגט פאר
 אורטייל פיר דען אאן אונד זיני רעדי ערוועקן / אונד ווירקליך
 פרייהקן דיא גרינדי גיכט מינדר אלס דער פארטראג אונד
 טטיהן אללי מעגליי אויפאערקאמקייט /

איך האלטי עס אויך פיר נעטיג אייני / אונד לומא דיא
 ערשטי / הסכמה דעס זאגדראכנירס רבי יחזקאל
 לאנדוויא / דען אייני מיטברידר טאן אויס דער פארטערעליכן
 טריפט

*) עכנדאזעלכט זייט 13 / קאן ויהט דיר אללצודייטליך דאס
 דיא אביכט זאלכר פאלקס / לעהרר איינציג אונד אלליין אייט דאס
 פינקן אויפקלעהרונג דאס אונטער אונס צו לעגען אנפאנגן צו פרלעשן /
 אונד אונס ווירד אין יעט פינטרנים צוריק צו פרוועקן / אין וועלכי אונס
 עלענד אונד אברגלויבן גווארפן האבן *)

טריכט *) איינס ווירדיגן פריינדט דעם הערן האפראט
(ארדני) הערץ קעגן / איברעלט לויפן / און אללי
גהעריגן אקטן טטיקי פאר אונן לויפן / אונד דעסטא
בעסר / איבר טטיל / גרונדעטלי אונד גוינגאן אונד
טונדלעהרר / פיהרר דעם פאלקס אונד גאטטס גלעהרט
אורטהיילן לוי קעגן .

איברגנס מיינט אייני אביכט ניכט דען ראכבי אלעזר
פלעקלש פעראלדן לוי ווירלעגן / אדר דעס
אורטהיילן דער לער פארלונדרייפן / אונד דען איך געבי נור
אייני געריימי איברעלט דעמיעגן טיילס דער אוראלטן
רעדי / דער איר אונד אונדן איברעלטן דיא עוויני פרא
דאמאגיס דראהט / אונד דענקי : דיס זייא ווירלעגן גאנץ
איך בין אונד ניכט אכגייגט / פאן לייט לויט פארטלעכארן /
אערקווידיג טעלן דער ארט אונד העברעאישן ביכר אדר
אונד אינדליכי פערדיגטן / פאן דער אונטעגליטעט איך
איברפיהרט זיין ווערדי / איברעלט אונטליטן / ווייל איך
גלויבי דאדורך לויטן אונד גוטס לויט טיכטן / וועגאטטס
וויר און דאדורך פאן דעס לויטאונד אונדן ליטראטור
איינן ברייך בקאמאן / אונד איהן באורטיילן קעגן . זאלטי
איינ רעדנר / אדר איינר זיינר פריינדי און זיינר טאט
אונטארטן / זא ווערדי איך זייני אונטארט / פאלט זיא און
העברעאישר טפראכטי ערשיינט / אהני אונטאנד איברעלט
דעס פובליקוס איברגעבן .

אכטאן איך נון איבראלל איך אונד אייני איטכריד דיא
איברעלט / ניכט פריידיג / זא ווירד און איר דאך אייני
אנאערקאונן לויט גוטי האלטן / וועללי טיילס דער טעקסט
טיילס דיא ליבי לויט וואהרהייט ערפארדט .

גשריבן אין ברלין ר"ח אדר א' תקמ"ח

דוד פרידלענדער

*) מארקוס הערץ און דיא הערשענער דעס זאממלרס איבר דיא
פרידי בערדינג דער יודן .

ערשט בייזאמאג

אפראכאציאן

דער ראכער דא דא גרויסשטעלן אין בעהמן
אונד אונגארן בקליידן , גאטט ערהאלט זא !
דער פארציגליכ צוערשט , דער אללגמיינ בקאנט איזט
דורך רוף אונד לאב , זיין קאפף איזט שארף (אדר
איינציג) אונטער דען בוואהנרן דער העהי (ז) , גלעהר ,
זאמקייט

(ז) דאס ווארט חד קאן שארף מונד קאן מויד איינציג הייסן ,
מיך גערומי איר ניכט לו ענטטיידן , וועלכט ווארט דער
פראכער מיט יין האטטי , מאכטאן בייד זאך קיין פראטאנד
געבן ; דען וואס הייסט , זיין קאפף איזט שארף (אדר איינציג)
אונטער דען בוואהנרן דער העהי . ווען נענט דער פראכער
בוואהנר דער העהי ? ער זיהלט דאך וואהל ניכט מויד דא ענגל ,
אונטער וועלכן ער מונדן רבי מיינליג אדר טארץ זיין לעסט ?
איברהויפט און מיך בייא דוין איברזעטונגן מיין פיר אלז
אמהל ערקלעהרן , דאס מיך נוואהר דא , דער העברעישן
ספרמכי מייגטהיאלעך רעדנסארטן מונד בילדליכן מויסדריקי
ניכט ווערטליך איברזעטלי , ווא אבר דא רעדנסארט אדר
דאס בילד , דויר ספרמכי זעלכט פראכער מיט , אלס לוק
ביימאטפיל , שארטי וואסר . דא אום מיך וואהל ווערטליך
איברזעטלי , אום דא פראכער ניכט עטוואס אנדערס זאגן לו
למשן , אלס וואס זיך ווירקליך זאגן וואלן . וואס אומא זיין
דער איברזעטונג אונד פראכערליך מיט , דאס מיט עס מויד
מיט מיינליג , דאפיר זאגן מיך גוט , זאכערטענדיג
קענן

זאמקייט אונד ווירד שטייגן אין איינס הארמי אויף
ער

קעגן זיך דאסאן ביא געגנאייגאנדער האלטונג דעם מרתינאלם
זיט דער מיכרעטלונג מיכרליין .

און ווירד אין דער פלאג ניכט אלליין אויף זאלי פראדי אונד
אונפארטענדליכ בילדלי אויסדריק / ואנדרן אויך אויף
סטעלן טאמטן דיא פלאטטרינגס גאר קיין זין געבן / אונד
גאר קיין גראנקן ענטהאלטן ; אויך דיום מיט אבר
ניכט אייניטולד / ואנדרן דיא טולד דער פראמער . דיא
ספראכי דיא אונדרי גיארני טריפטטעלור טרייבן (אייניג)
וועניג וואקרי מענער אויסגאמאן דיא אייני איטברידר קעגן
אונד טעטלן) מיט זיין איטאמט פאן העברעאישן קאלדעישן אונד
ראביניסין ווערטן אונד רעדנסארטן / דיא און איינגעליך גאר
ניכט ספראכי נעגן קאן . ניאט און נאך דאלו דאט יא גאייניג
זיך האלבעריו מיט דער הייליגן טריפט מיט דעם תלמוד אונד
מיט דעם זיך / אויך דיא ווירדנינגסטי ווייז לואאמאן
טאמפאן / אונד דאזי גטאמק אונד מרדונג פראינין / זא
קאן עס ניכט פעהלן / דאט יא זעהר אפט גאנץ אונפארטענד
זיך ווערן מיטן . ניכט לז גענקן דאט יא אום מיהרן טיין
לז ווירלן / גאייניגליך פילר אנטפילאנגן / אונד טענדליר
ווארטטפיל זיך בפליסיגן / וועלכע פאלאענדס דאס גאנץ
ווירליר אונד אונאנגעהק אכט . זיך ווערדי אונטן ביא
ספילי דאסאן אנפיהרן .

עס לעמט זיך לייכט אכזעהן / דאט זיין איינס זאלן פארטראמי
קייני לאגיש מרדונג דער גראנקן טאמט פליין קאן /
אונד זא מיט עס אויך . און פראמיט דייטליכקייט / מרדונג
אונד לואאמאן / יא זאמאר גראמאמטייט ריכטיגקייט
דורכגעהנד . דער טאדי דער דאדורך פראוראכט ווירד /
מיט אונטרייבליך . און ווירד גוועהנט ווארט לז לעבן דיא גאר
קייין אדר מיין אונריכטיגן / האלבוואהרן / טיך אויסדריקטן
גראנקן ענטהאלטן . און גלייכט עטוואס לז לעבן אונד האט

ער איז דאס ליכט דער פֿר טריבנן / דער הייליג
ישראל

איך גרונדי ניכטס גלען • דא הער ווירד דיר נייארן ספראכי
איט רעכט דער פֿארווארץ גאמט דאס זיך גלייכזאך מייני
טאליסאמיס קראפט ביטלי אלץ אונזן לז פֿרבערן • דיא
פֿרטמאנדאמיסן • עלי בקעאן דארין מיינ טואאר פֿאן פֿר
טענדליקייט / דיא זיך אין יעדן אנדערן ספראכי ניכט האבן
ווירדן • דיום קאן ניכט בעסער אינס ליכט גסטעלעט ווערן אלס
ווען און דער גלייכן טעלען מויס דען נייארן טריפטן איבערזעט /
אלס דען גלעלן דיא פֿורפֿר • אלספֿן דיא און מויס דער הייליגן
טריפט גריסן • עטליך הערפֿאר אונד דער אראוועליג גראנקן
דעם טריפטטעלערס טעעהט פֿאן מיינס טאוק ענטקליידט /
אין מיינער ערבעראליכן נאקטהייט פֿאר אלל וועלט מוינן דא •
ווען עס אונטער אונזן יוגן מענן זא וועניג גיבט / דיא
זיך איך דייטשן / דייטליך פֿרעליס / אונד איט מאטהעס מויס •
דריקן קעגן • ווען מיהר טעל גלייכזאך טוילסטויג אונד
אללי מיהר פֿעריאדן פֿרטריבט יעדן • זא גטרויז מיד איר
לז בהויפטן דאס ניכטס אלס דיא לעוועריאן מיהרן גטאק זא
פֿרדערבן • מיהר דייטער טעל גלייכט דעם העברעמיסן /
באלד מויט דיא ספראכי בייא דען גרינגליגסטן דינגן ערהאבן
אונד פֿילאעהר טוילסטויג / באלד מויט זיך פֿאן מיינר אונמוס •
טענדליכן ווייטטוויפֿיקייט / באלד קורץ דאקל אונד רעטל •
האפט / פֿאלל ליקקן / אונד מיהר פֿרבינדונג • דיום
לעטרי פֿארלינד דא הער / ווייל דיא דייטטי ספראכי קיינר
זאלן מענגי פֿאן ווארטספֿילן פֿעהיג מויט / אלס יענס גענגסן
פֿילר ספראכן אונד מיראון • דא הער וואס דארט נאך
מיינ טיינבארס באנד לויטן בגריף אונד בגריף האט / קאן
עס היר ניכט האבן / אונד און בגריפט האפט ניכט וויי דער
פֿרעמער • ווען עס מויד נור דער פֿרעמער מיינס האנד
לונגס ברעם מויט / פֿאן מיינס יאטלי מויל דען אנדערן גקאואן /
אונד גלייכזאך מיינס ספראכן גוואלט האט דעם דער לעזר גאר
ניכט פֿאלן קאן •

ישראלס (I) אונד דעסן ליכט , אונד לעהרר , דער גרעסט
זיינע צייט , דער רבי יחזקאל , פירשט דער לעוויטן ,
דער עוויני זייא זיינע הילפי , דער פֿרפֿאסר דער בליטן
אבהאנדלונגן נודע ביהודה א' ז' ו' .

דיא פֿראכט מליאהן (הסכמה)

דיא לעהרן דעס רבי אלעזר זינד גראס אונד רייך , ער
איזט שארףזיניג אונד גלעהרט , זייא עס אים
הלמוד , זייא עס אים פֿרשטאנד . ער האט זיך גועטטיגט
מיט פֿלייש דעס גועצט . דאס גועץ איזט זיינע בשעפֿ
טיגונג , זיינע ווייזהייט ערשאלט לרמ , ער האט דאס
גליק גהאבט זעלבסט צו לערנען , אונד פֿארטרעפֿליכע שילר
צו בלעהרן , דיא רינגס אום זיינען טיש אין זיינע הויז
זיסטן , אונד אים זיינע ברונגן זיס אונד שארפי וואסער
פֿרינגן , ער איזט מיין ווירדיגער אונד אייגנטליכער שילר ,
דער לעהרר , דאס גראסע ליכט , דער אויסרארנטליכע ,
דער אויך צום פֿרעדיגן טויגט (2) דיא עהרע דעס ראבי
אלעזר

נאך אלס וואס איך פֿאן דעס גראסן הויפֿן העברעאישער טריפט
טעטאל נייארר לייט , אונד פֿאן מיהרס פֿארטראגן גואנט
האבי , אום איך דענגאך גסטעהן , דאס ר' אלעזר פֿלעקל
זעלבסט , נאך ניכט דער טעכטסטע זייא . און אורטהיינ
נון פֿאן וועלכער בטאפֿעהייט דיא אנדרן זיין אים !
(1) דער אויסדרוק הייליג ישראלס , ווירד אין דער גאנצן הייליגן
טריפט נור פֿאן גאט גברויכט , אונד איך גלויבי ניכט ,
דאס דיזער טיטל איינק מענטשן מהיג לעסטרוג בייא
געגטווערדן קאן .
(2) איך טעקסטע טעטהע , וטוב גמי לדרשה ער טויגט
אויך נור פֿרעדיגט .

אל עזר פֿלעקלש אויס אונזר שטארט , דער פֿאן זינר
 יונגד אן מיך בדיהנט האט , אונד אויף דער האָהן שול יא
 וויא בייס אורטייל שפרעכֿן מיר פֿילי יאהרי צור האנד גוועזן
 עס איזט מיט גאטטס הילפֿי איהם גליקט דאש ער פֿאלל
 דעם גייסטס דער ווייטהייט גווארדן (1) . איך לעגטי אויך
 בידי הענדי אויף איהן , אונד ער ווארדי אויפֿגנאמזן צום
 דכי אונד ערשטן רעכטסלעהרר אין קאנעטיין (2) . דא
 פֿרוויילטי ער אונפֿעהר פֿיר יאהרי , בקאם אבר לוסט נאך
 אונזר

(1) עס טיינט דאס לעהרר אונד טיהר גאר קיין בגרין פֿאן
 בטיידנהייט האבן , דא יא ייך געגווייט דיא אונד
 גאעמטסטן לאבספֿריכי זא מיס אנגייכטי דעם פובליקאט
 אאכן . פֿרייזיך ! נענט דער טיר יעגן , דען הייליגן ישראלס
 אונד זיין ליכט , זא קאן דיר מיהן דאך ניכט וועגיג אונד דאס
 גראסי ליכט , אונד דען און נעגן , דער דורך אויפֿלעגונג הייליג
 הענדי פֿאלל דעם גייסטס דער ווייטהייט גווארדן . ניכט צו פֿרגעסן
 דאס יענר זיך צו גזייכר לייט צו דעם געטטליכן און אאכט ,
 דער דורך הענדי אויפֿלעגן , גייסט דער ווייטהייט אויף זיין
 טיר אויסגיסט . וואס פֿיר איברטריבני , אזוי גרעגלין
 איברטרייטנדי לאבסערהעבונגן , דיא קיין און פֿאן מירגנד
 מיינס גֿהיאל מיהי טאזרעטהי זאגן מר הערן קענטי ! צו
 מיהרר ענטסורדיגונג און און גלויבן דאס יא בייא דער גלויבן
 פֿראגען גאר ניכט דענקן , זא וועגיג אונד דער רבי אלעזר
 דא בייא גראכט האט אונד ער זיך אויף דעם טיטלאלאט דען
 קליין אונד דען פרשטימלטן נענט (אלעזר זעירא וקטיעה הכוח
 בדמעה) דער אין טרעהן אדר מיט טרעהן טרייבט ; דאך
 אבר זיין בוך אויף מיינס באגדרן טיטל זא בנענט :
 אפער דעם צווייטן מאנאט , דאס איזט דיא צווייט קוועללי פֿאן דען
 צוועלף קוועללן דעם לעבענדיגן וואסרס דער עוויגן גליקעליגקייט .
 (2) קאנעטיין , מיס טעקסט טעעהט גוטיין .

אונזער שטאדט, איינער שטאדט פאלל ווייזן אונד גלעהרשן
 צורוק צו קעהרן. היר ווארדי ער אויפגנאממן. איינער פאן
 דען ביאזשצן דעם גראסן גריכטס צו זיין, אונד דאס איזט
 אויך היר זיין גשעפט. איין פרויהנסטליכס גשעפט, דיא
 געזעלעהרי דורך שארפזין אונד זאזיף שארפזיניג ווייזן
 אויסצוברייטן, אויך האט ער בשטיממטי לעהרשמוגן איין
 תלמוד אונד אין דען רעכטס, לעהררן. דא ער אבן אויך
 אין מאראלישן דען זייני האנד אויסגשמרעקט דאט, ער
 איזט איהר גלאנין אונד איהרי מאיעסטעט (1), מעהרשן

זיך

(1) ויען כיגס בדברי אגדה, ירו הרה, הוא הדרה והוא הורה.
 דיין גאנץ יונגלוי טעגלי איזט מיט טעקסט אין קליין
 גרייטן: זא גמנטן האלבערן. מיין ארט פאן רעדעלידשהן,
 וואלפאן און ביאז אונזן גוטן פארטעגליכן טריפטטעגלן
 אונד ביאז קיינר אנדערן נאליהן זא פיל איר בקאנט איזט,
 גיכטס ווייט. ווען עס טאן אן אונד פיר זיך אייטרסט לערליך
 איזט, מיטן מיט פראזאישן טייל, אונד אין איינער אפראכאציאהן,
 אויף גרייטטי טעגלן לו טעמאן, זא האט עס אויך דיא
 איבראזיס גאכטהייליג פאלי. דאט דערגלייכן טריפט
 טעגלר זיך אויט גאהט אונד אויט מיין רייטן לו ערהאלטן
 דעם ערסטן בעסטן ווארטס בריהן, עס וואג זיך לוס גראנקן
 טיין אדר גיכט טיין, ווען עס גור קלאפט אונד רייטט.
 דוים איזט גוט דעם פראמער היר בגעגנט, ער ברויכטי מיין
 רייטן אויף אגדה, אונד גאך לאנגס ווען פארט ער ענדליך
 הרה, אונדקארט אב און וואהל זאגן קאן, אין מאראלישן דען
 ריא האנד אויסשמרעקן אדר אויפהעבן, אדר אביעמאהלס מיין
 מענט פאר מיהן דיין אויסדרוק גברויכט, זעלט ער עס
 גערמאסט הין. דער לער וואג זעהן וויא ער פערטיג ווירד, הרה
 אונד הורה קלינגט ווירד לואואן, אלזא זעלט ער אויך:
 הוא הדרה והוא הורה, ער איזט איהר גלאנין אונד מאיעסטעט,

פרייליך

זיך גראַנץ הויפֿן , אונד מאַכטן איינן בונד פֿאַן איהם טעגליך
מאראליש רעדן אין פֿראַממולער גמיינר צו הערן , אללי
לעפֿן צו איהם וועגן זיינס רפֿס , דאס אהר דאס איהן פֿר
נאכטן

פֿריליך מיט דאס וואַהרר מאַנין , מיט העברעיש אונד מיט
דייטש , אַבר דאָפֿיר זינד עס טעני / איי , האַמיגייט רייאיי .
דאס וואַרט הרה קעגט מיין איינלינגס אַהעל מיין יטעני (י"א
ח) מיין דער געטליכן כשרייבונג דעם גאָרן לייטמאָרט
פֿאַר , וואַ עס הייסט :

שפּילן ווירד דער זינגלינג אויף דער נאכטער שלעפֿף לאך .
דער ענטוועהנטי ווירד אויף באַויליסקן העהלי ויין הענדן העבן (הרה) .
וואַ דאס הרה פֿאַן איינער מאַנגליין גראַמן טענהייט מיט , אונד
דאס טפּילן דעם קינדט אַהעלעריט אויסדריקט . אויס דויר
ערהאַבן כשרייבונג האַט נון דער הערר אַפֿראַבאָליאָנס
טרייבֿר דיין אוויקאָליטן אויסדרוק גאָראַן , אַזוי מיין עלענד
אַהעל גקלינגל צו בוורקן . דאס זינד דיא פֿרייט דיור בונטן
פֿראַמיטן טרייבֿארט , אויף וועלכי זיך אַמאָל נאָך פֿילן צו
גוטי טוהן . אַהעלרי דער גלייכן טעללן ווערן דעם לענד
דער אונדרי נייארי טרייבֿטעטלור איט אייניג אַיפֿאַעקאָמא
קייט כשרמאָטן וויל , אויף אַזוי וייטן אויפֿטאָמאן : אונד מיך
ווירדי נאָך פֿילי אויס דען אייניגן אַקטאַלייטן דויר מיכר
עטלונג אַלעיהרן , ווען עס דער "איהר" פֿראַהענטי , וואָלן
גרינגאָפֿטן ספֿראַמאָריטעגקייטן אויף דיא טפּור צו קאָא
אן . איינגליך וויל מיך איט דויר אויסגֿעהרטן טעללי נור
בוויין , דט דויר העררן , דיא העברעאָמיט ספֿראַלי , וועלכי
זיך דאָך אַיהרי הייליג אַוטפֿרטפֿראַלי נעגן , דיא אַזוי אַנדרי
פֿרדרענגן וואָל , ווערד קעגן נאָך פֿרטטעהן . אויך ווירדי
אירס מיין לייכטט זיין צו בוויין , דאס זיך דיא גרעבסטן טיטלור
געגן דיא גראַמאָטיק כגעהן , אַבר עס מיט לייט פֿאַן דער
שפֿראַמי אויף דיא וואָן צו קאָמאן דיא זיך אַהערן .

נאמנן בצייג עס 1) , אויך איזט זיין דוף ברייטס פֿעסט
 געזעט , דורך זייני שריפט , בראנדאָפֿער דעס נייא
 מאנדס (עולת הרש) דיא ער איס יארהר תק"מה צום
 דרוק. בפֿערדטי , זייני גארבי שטאנד אונד ריכטטי זיך
 אַויף 2) , אונד דיזירערן זינד אללר אָרטן וואהל אויפֿ
 גנאמנן . נון באַטן איהן פֿיהלי , ער מעכטי דאך אברמאהלס
 זייני שטראפֿערן דרוקן לאסן , אונד זאגן : פֿעהלט דיר
 עטוואס אין דיינס הויז 3) . אום דען וויללן דער ביטטערן
 צו ערפֿיללן , געבי איך אלוז מייני אפֿראבאציאן אום איהן
 צו אונטערשטיצן , אונד זאגטי : לאס דייני קוועללן אויס
 שטרעמן , דען אַויף דייני ערשטי רעדן שטיממן אללי אין
 גללגמיינן בייאפֿאל איין . איך האפֿי אויך דאס וואקרי
 מעננר דיא גאטס פֿורכט איס הערצן האבן , דיך אונטער
 שטיצן ווערדן , אינדעם זיי דייני ווערקי מיט פֿאללס
 געלדיי אן זיך קויפֿן . דער קייפֿר גיבט געלד אויס אונד
 גימט לוסט אַיין 4) . דייני זיסן ווארטי ווערדן אין זיין
 איגנס שליסן , ער ווירד צו גאטט זיך ווענדן אונד זיין האנדל

אונד

- 1) צייג עס איך זעני ווערירא מיס טעקסט טענהט ווערירא
 וועלכס היר קיין זין האט .
- 2) אברמאהלס מייני ביורליי רעדנמארט דיא נור היר
 טענהט אום זיך אַויף דיא ימהרסלמהל תק"מה לו רייאן .
 ווירקליך זעהר זיגנרייך , בשנת תק"מה , אלומתו
 געבא וגם קמה .
- 3) מייני רעדנמארט אום דעס תלאוד , דיא איך היר ניכט
 אלנווענדן וויס .
- 4) מיין ווארטספיל כסף אונד בוסף . איבריגנס ווער דעס
 הערערן פֿרעמאר זיין . ווערק איט פֿאללס געלדיי אב
 קויפט

אונד וואנדל פֿרעסרן • ווער דעם העררן פֿרעסר וואהר
טאהטן ערצייגט ווירד צו גראסר גליקעליגקייט גלאנגן אונד
(זיין גשלעכט) ווירד צו טויזנרן אונד צעהרן טויזנרן זיך
פֿרעמעהרן, אונד נאך אים העכסטן אלטר בליהן • דים
זינד דיא ווארטי דעסיעניגן דער צור עהרי דעם גזעטצט
אונד צור עהרי דער נאטטספֿורכט שרייבט •
אין פראג יא שכט תקמ"ז

יחזקאל סג"ל לנדא

לוייטי בייזאמני
אויסצוג אויס דער מאראלישן דעדי (עולת חדש השני דף י"ב) •

אוינגאנג אדר אנצייג דעם אינהאלטס

דער פראסר שפריכט, דאס איזט דיא לעהרי פאן דעם
שאדן דעם אנשטעקנדן אויסזאטצט, דערוועניגן דיא
אויס דעם העברעאישן אין פרעמדי שפראכן איכר,
זעטצן, אונד דיא ווארהייט געהט פֿרלאהרן •

בניא דוד גלעגנהייט וויל איך איינע משנה אים מאראלישן
זיין ערקלעהרן • ווא ליטט אלוא •

אללי היולגי שריפטן רעטטיט מאן פֿאר פֿיארסנפֿאהר
אם

קויפט, ווירד זעהר גליקליך זיין, זיך צו טויזנרן אונד לעהרן
טויזנרן פֿרעהרן, אונד מיט העכסטן אלטר בליהן • וואס
דאס פֿיר איינע טרייט, וואס דאס פֿיר מיין פֿארטערפֿליכר
זאגן זיין אים! מיך מיין איינע לערן איינע טעטלי דרויס צו
מיכרעטצן •

(אם שבת) מאן מאן זיא לעזן 1) אדר ניכט לעזן 2)
זיא מעגן אויך גשריבן זיין אין וועלכער שפראכי עס זיין
ערפארדן זיא אויפבוואהרונג ווארום ווערן זיא אבר
ניכט גלעזן 2 ווייל דים פאם בוכן דער שוהלי אברהמאטן
וויירי 3)

דאס ערקלעחט אויך זא: אללס וואס אין העברעאישער
שפראכי גשריבן איזט רעטטיט דיא מעגשן פאר
פייארסברניגסטי, דאס הייסט פאר אונגליקספעללי, וועלכי
אויך פייארסברניגסטי הייסן, אונד דאס איזט פייאר פאם
היממל, (זא בריהנט זיך דער תלמוד אין בבא קמא דער
אויסלעגונג ביא דעם פערט בי תצא אש ווען פייאר
ענטשטעט דאס הייסט ווען אונגליקספעללי ענט
שטען, אונד דארום הייסט עס אויך איסטעקסט מצילין
אותן (דאס הייסט) דיא הייליג ביכר רעטטן דיא מעגשן
מיינטי עס דיא משנה נור אים גוועהנליכן פרשטאנדי, זא
וויירי זיא נור מצילין אלליין וואנט האבן מאן מאן זיא
לעזן אדר גיכט לעזן, דאס הייסט, מאן מאן דאמיט

בשעפטיגט

1) זיא לעזן הייסט, אס שבת גברויך דאפאן אפאן, אונד
דאס זינד דיא תורה אונד דיא גבאים דיא מין דער
זינאמאני גלעזן ווערן.

2) זיא ניכט לעזן הייסט, אס שבת קיין גברויך דאפאן
אפאן, אונד דאס זינד דיא כתובים וועלכי אמן אס שבת
ניכט לעזן דארף.

3) דיא אלטן פאלעגטן נעאלף אס שבת דיא לעהרן דער
זעריאמיאל געטלי עפנטליך פארלוטראגן, אונד דאפאן
וויירי דער גאייני אמן דורך דאס אנגעהאן לעזן מין
כתובים אברהמאטן ווארדן זיין, דעםפאלס ווארדי מיהן
דאס לעזן מין כתובים גאנץ פערבאטן.

בשעפטיגט דער ניכט בשעפטיגט זיין אונד אבשאן זיא
 אין אנדרן שפראכן גשריבן זינד (1) בלייבן זיא דאך אין
 איהרר הייליגקייט, אבר נור אין דער ריקויכט דאש זיא
 אויפבוואהרונג ערפארדן, אונד מאן זיא קינס עפנטליכן
 ארטי אויסזעצן דאך, אונד ווארום לויט מאן זיא ניכט
 ווען זיא אין פרעמדר שפראכי גשריבן זינד (2) ? דארויף
 אנטווארטט דיא משנה: דאמיט דיא שולן ניכט
 פרזיימט ווערן, דאמיט מאן זייני גאנצי לעבנסצייט
 ניכט

- (1) מאל וואר נור לייט דער אטנה אויך טאן דער אנטעקדי
 אויסזאטן מיטגבראכן, דאש מאן דיא הייליגן ביכר אין
 אנדרן טפראכן האטטי!
- (2) דער פרעמדר פרעלאטס היר אפנבאחר דען טעקסט
 מאן זיהט וואהל דייטליך גנוג, דאש דיא פראגירער אטנה
 אויך כתובים, ניכט אויך מיכרעטלונגן געהט.
- טאן דיא בלאטי מידע דען ווארטן דער אטנה, דיא זייני לעהי
 אמאל פארדרונג ענטהאלטן, זייני אארמליטן זין אונט
 צולעגן, מיט מיכראויס ווידרינגיג אונד אבגטאקט, ווען
 יעמער לוס בייטפיל זאגן וואלטי: דער אבריקייטליכי בעהל
 דיא דאש דיא נאכטוועכטר בייא ענטטעהנדר פייארס
 געמאדער מינ'ס הארן טאטן, אונד פייאר רופן זאלן
 האבי אויסר דעם גוועהליכן זינגי, דען און איט דען ווארטן
 פארבינדט, אויך נאך זייני גהייגן זין, געהאלדן, ער ענטהאלט
 דען אויפטרמאג אן דיא פרעדיגער דער טמאדט: דאש זיא אין
 איהרן דען לויט שרייבן זאלן, אונד צוואהר ווערן דער גהייג
 זין פאלגנדרגטמאלט דארין ענטהאלטן: ווענטה ווערן פרעדיג
 דיא מיכר דיא זיטן וואכן, אונד פייאר ווערן ליידשאפט
 (עס העטט אירגנדווא זיין טריפטטעאלר, וועכטר אונד
 פייאר איט פרעדיגער אונד ליידטשאפט פרגליכר) אונד אינס
 הארן שטאטן הייט דען לייטן איהר ברברעכן לויט פארקירן אונד
 ריג

ניכט מיט פֿרעמדן שפראכן צוברינגן זאלן • וויר האבן פֿיר
אונס אונד אונזרי קינדער אין עווינקייט ניכטס אס דיא גאנצט
גדיליגשט שפראכ, מיט וועלכער ער היממל אונד ערד
גשאפן • איין איהר שפראך ער מיט אונזרן רהיליגן פֿאר
פֿאיהרן אונד מיט איהרן נאכקאממן • אין איהר ווארד
קיינמאל (ב זמן איהר) נישט געווען דאס

דער יעמער בהויפטטי נון ניכט בלאס דער גהיאי זין ווער
אעגליך • זאגדן דאס פאלייט דעפארטיאענט האבי ווירקליך
דיין בעהל מן דיא פֿרעדיגער לור מבייכט גהאבט • אונד
הירדורך מויד ווירקליך גגעבן • וואס ווירדן דיא נאכבארן
זו דיוס יעמער זאגן ? ווירדן זיא עס בייא מיינן בלאסן
אקסלונקן בווענדן לאסן ? — אונזרס מויסלעגערס פֿאנטאטיש
ערקלערונג דער אטנה מיט בייא ווייטס לערליכער אונד
אבגטאמקט • וואס מיט זיא אבר נאך אעהר מאס לערליך
אונד אבגטאמקט ? זיא מיט מיס העכסטן גראדי שערליך
מיין וואהרס גיפט פֿיר קאפן אונד הערן • דען וואס
קאן טערליכער פֿיר אונס זיין • אום ווען אמן דען אענטפֿער
טאמער זיא הרמב ווירדיגט • פֿרווירט אונד פֿרקריפֿלט ?
ווען אמן זאלדי אלברני גרונדעטלי מויסברייטט אונד זיא
אונזר דעס אנטל דער רעליגיאן פֿיר אארט פֿרקויפט ?
וואס קאן טערליכער זיין אום דיא פֿאלגן דעס אארטלין אונזיגס ?
בייך שיטצן אונד רעסטן פֿיר אונגליק •

פֿאלגענדס אין דעס זין • אין וועלכע אונזר אארטליסט עס
גנאמאן האבן וויל • וואס ? מיין טראנק מיט העברעאישן
שריפטן • (ניכט איינמאל מיט הייליגן שריפטן • זאגדן נור
מיין העברעאישער טפראכטי גטריבנדיכע) — ניכט מיין טראנק
פֿאלגן • זאגדן נור אין בוך • מיין עולת חרש אדר עולת צבור
פֿאלגן רבי אלעזר פלעקלש • ווערן מיין אבלייטער דאס איך
קוין אונגליק טרעפֿן קאן ? — דיי ביכער שיטלן אונד רעסטן
זיך • איך אאז איך דאמיט בטעפֿטיגן אדר ניכט בטעפֿטיגן •

דאס הייליג געמיין בוך אין ישראל געבן ; אבר נישט וויא
דאס געגנווערטיג צייטאלטער . דאס געמיין וויא דאס מאנ
מאנאט , אויף שפראכן דער פֿעלקער , אונד דאס אלל
היליגס שפראכע , דארין ערקענטניס דעם שעפֿערס אים ,
פֿאללר גייסט דער וויזוהייט אונד דעם פֿרשטאנדס , מאכט
וויא נישט איינמאל וויא אין מאכטיש גרייט (i) דאס צו
לעצט

אײַך אאָג דאָסעײַגיק אױסמאָרן וואָס מײַן דײַן בײַכען שטענעט אדער
נײַט , דאָרמאָן מײַט נײַטס גאַנצן • נײַן ! דער בלאַמי בײַן
אײַנער אעגיק טאָרער בײַכער , אדער נור אײַנס אײַנלען בוכס
אײַט העברעאָישן בוכסטאָבן גדרוקט אדער גאַסרײַבן , ווערײַ גאָג
אײַך יאָר לױט טעלען דאָס אײַך קײַן אונגאָליק טרײַט ? וועלכער
לעבנױט אַטן ! אײַמאָרדען אאָג אײַך נון אײַן ברענגער נײַטס מײַן
אײַן האָלנאָטמאָל ווערפֿן : עס לײַנדט נײַטס ; עולת חרש
אונד עולת צבור ווירקן אײַט גײַמאָר קראַפֿט אונד פֿרײַהערדן
דען אױסברוך ; אײַמאָר הײַן אאָג אײַך אױס אונפֿאַרײַכטיגקײַט
גײַט פֿרעטלען : אײַט העברעאָישײַ טרײַטען פֿרײַטען אײַט
טעגלײַכ ווירקונג ; אײַמאָרדען אאָג אײַך בערג אונד לײַטען
אױסמאָרן , דאָס געלנאָטפֿעלען פֿעלדען אױס דען אױגן
לעטען : אײַט פֿערברעךן קאָמאָן נײַטס און דען טאָג , דען אײַן
טראַנק אײַט בײַכער אאָכט דאָס יאָ פֿרעטלען בלײַבן , יאָ בײַן אײַך
פֿיר אַלס אונגאָליק יאָר ; ווען אײַך נון אַבן דרײַן עולת חרש
אונד עולת צבור אײַט שווערס געלדי ערקױפֿט האָבן , קאָן
אײַך אײַך אַלס אױרדעטן פֿאַטײַטשען גאָקעלעגקײַט ער
פֿרײַט , דאָפֿיר גאַרמאָטירט אײַר דער אַבראָמערבאָנער מײַן
פֿראַג (זײַה אַפֿערבאָנער) •

כ"ח ד'תר"ל (א' אב תר"ל) וי"ד דער רעדער ערוואלט / דאס מענטש
וואס ער ה"ר פֿאן ערלונג דער העברעאישן ספראכע / אגט /
זאגט:

לעצט קעממט : אונד עס איזט אין זינר האנד איין בליא-
 לאהט אום זיא צו איברזעטצן אין אונפֿרשטענדליכר צונגי
 אונד פֿרעמדער שפראכי / אום צו צייגן דיא גוואלט זינר
 מאכט 1) אין גלייסנדישר צונגי — אונד אין דער גשיקטן
 מייסטער פֿערד • פֿאן אללן דערגלייכן איברזעטצונגן מיינט
 דער רמב"ן • דאש דיא ווייזן ניכט ערלויבט האבן זיא צו
 פֿרעטטיגן / וועגן : עס איזט אייני צייט צו טהון אום
 גאטטס וויללן 2) אונד דען ביירן איברזעטצונגן
 דעם

געבסט לו בהערליגן ; דען ער קאן פֿרייכרט זיין / דאש אונזר
 הייליג פֿארפֿאהרן / דיא דיא הייליג ספראכי גרעט האבן /
 זיין העברעאיש ניכט פֿרסטעהן ווירדן • דאש קאן זיהס איין
 יעדער בווייזן / דער נר דען אינדסטן בגדיל פֿאן דער הייליגן
 טעהן אונטקן ספראכי האט •
 1) איין לערן / דען איך טאן פֿאן דעס טעיל אונזר נייאן
 טריפטטעלל עטוואס גאנגט האבי / ווירד דאך דאס
 אונד עס איזט אין זינר האנד א' ז' ו' אונגעווארטט זיין • דען
 ווירקליך זא וואס לעסט זיך גאר ניכט פֿראוטהן / אמן זאלט
 עהר גלויבן : דאש אונגעעהר האבי איט דעס עטלעכסטן
 גספילט / אונד דיין פֿעריאדן הרויס גוורפֿלט / אלס דאס
 זיהן איין אענט איט פֿרענוכט " נידר גסריכן האבי • ווער איזט
 אויף זיינאמהל דער אמן וועלכר איין בליא לאהט א' ז' • מדר
 (ווען דאס ווארט אג"ך וויא דאס אברעפֿיאטור זייכן אונזלייגן
 טיינט / אוריתא נביאס כתובים בלייכט) דיא הייליג
 טריפט אין הענדן האט / אום זיא לו איברזעטצן ? היר וואר
 יא נאך פֿאן איברזעטצן אונד איברזעטלר גאר ניכט דיא רעדי •
 אויך טיינט עס / אלס רעדי דער פֿרעמער פֿאן איינס גוויסן
 איברזעטלר / דער לואר אין אונפֿרשטענדליכר ספראכי
 טרייבט / אבר דאך אייני אייסטר פֿערד פֿיהרט ; ווער קאן
 דאס ענטרעטון ?
 2) דיס בדמך מיינר ערקלעהרונג • נאך אונזרס אור-
 ספריגליכן

דעם אונקלוס , אונד יונתן בן עוזיאל (אונד גוים
ניכט

ספרינגליכן ויסטען וואר עס ניכט ערלויבט אינדליך
ערהאלטן פֿראדנונג אונד געטלי טריפטליך מבלבאמן ,
זאגדן די זאלטן אויס זעהר ווייט גרינדן מינדליכ איברלפרונג
בלייבן . מאל נאכהער דיא לייט מואסטענדי דיא הייפטר דער
סינאגאג לוזאנגן זיא דענאך גירלזשרייבן , נאנטן זיא עס
זייני "לערטערונג דעם געטלס , אונד ווארטן דאזער נאך
זיהרר גוועהנליכן ווייט דען פֿערז דרויף אן : עס איז אייני
זייט דא סאן אוס גאטטס ווילן דאס געטן צושטערן מוז (תהלים
ק"ט קכ"ו) . אזוי אזאל אלס ווען לייט מואסטענדי זייני
אבווייכונג פֿאס אורטפרינגליכן געטלי ערפֿאדערן , פֿבלעגטן
דיא תלמודיסטן , אונד אויך טפעטרי זעהר , דין פֿערז
אנלפֿיהרן , מוס אנלזייגן דאס דערגלייכן גיירונגן
נור ווען עס מוס גאטטס ווילן גטיהט , טטאט האבן דירען .
(אונקלוס אונד יונתן בן עוזיאל , דאס זינד
נעמליך לוייט קאלדעאזי איברזעטלונגן : טפראכן דיא
וויז נאך וועניגער פֿרטטען מאל דיא אורטפראכי . אבר
נון קלעהרט זיכס אויף , אונד אויך פֿאנגי אן דעם פֿרא
פֿאסרס גרונדזאטן לז פֿרטטען . נאך דיוס איזט עס גאר
ניכט דרוס לז טהון , דאס וויז דיא הייליגקייט דער זעהרן ,
דיא גיליגקייט דער אמאל , דיא ערלייכטונג דעם גייסט
אויס דען הייליגן טריפטן ערקעגן , אונד אין אונזרס לעבן
לז רעגלן אונזרס וואנדלס מנווערן זאלן : דען דאל ווירד זיא
ערפֿאדערט , דאס וויז בגריפי איז דען ווארטן פֿרבינדן ,
אונד ווען אונס דיא אורטפראכי פֿרעגאר גואהרן , אדר לז
טווער לז ערלערן איז , דאס וויז דיא בגריפי דורך איבר
זעטלונגן ערלונגן : זאגדן דיא גאנלי הייליגקייט , דיא גאנלי
ערבויאונג טטעקט אין דען טאדען בוכטטאבן דער הייליגן
טריפט : דיא בלאמן קארקאטערי , דיא בלאמן לעטערן דער
העברעאזשן טפראכי , זיא זעגן בלייבן זאמס זיא וואלן ,
וויז

נִכְט אַיִרעטצונגן אַזן אונפֿרשטענדליכער שפּראַך־אָנזאָג
 פֿרעמדער צונג אײנער גמײנען דאָלמעטשונג (ז) וואָ צוואַר
 צרשטערונג דעם גזעטצם אַײנמריט . אבר עס
 נִכְט אום גאטס וויללן גשיהט . אבשאן נון דער ר״ן
 דעם רמב״ן הירן ווירדשפּריכט , אָנזר שרייבט : דאָש
 מאן

ווירקן נאך דעם פֿרעפֿערס אײנזאָג אַלס : טאָג
 אײנסטאָפֿט אָנז קענטניס . ווען אַיך אַיך קיין וואָרט פֿאָן
 דעם גבעט פֿרטטעהי דאָס אַיך הער פֿלױדרי / ווען עס נור
 העברעאָיט וואָרטי זיג / זאָ בוירקן זיאָ אַנדאָכט / ערקענטניס
 דער געטטליכן וואָהלוטאָטן / אָנז ערגעבונג אַין דעם
 געטטליכן ווילן . ווען אַיך אַיך נִכְט ווייט וואָס דיאָ הייליג
 טריפֿט , וואָס דיאָ פֿראָפֿעטן / וואָס דיאָ גזעט / אָהרר
 גזאָט אָנז גזעהרט האָבן ; ווען אַיך נור אַיהרי וואָרטי אָפֿט
 רעפֿעטירי / אָנז אַיט אַינס אָנז אַינס אָפֿטן אָפֿטן טאָל הערפֿאר
 ברייגי / זאָ אַיט עס פֿרדינטליך . זאָ אַלכט אַיך דײַם
 אַבטיג / פֿרײַנפֿטיג / ווירד אָנז בעסר . דאָהער
 ווירקט אַיך דאָס בוך עולת צבור / ווילן עס אַיט העברעאָיטן
 אָפֿטן גדרוקט אַיט / אָנזטאָרט זיינס אַינהאַלטס /
 דאָס ווען אַיך עס אַיט אַיט אַיט אַיט אַיט אַיט אַיט אַיט
 קאָן ; דאָהער ברויכט עס אַיך נִכְט גראָמאָטיקאָליטי
 ריכטיגקייט אָנז אָגטן פֿארטראָג לוֹ האָבן ; דאָהער אַיט
 זאָ פֿילי אָבגאָמאָקט זאָבן דרין טטעהן אַלס נור אַיטאָר הירן
 קענען ; דאָהער זיג דעם פֿרעפֿערס אַיך אָנקלױט אָנז יאָבן
 בן עזיאל הייליג ; נִכְט ווילן עס לווייט פֿארטעפֿליי אַיבר
 געטלר זיג / זאָנדרן ווילן זאָ אַיט העברעאָיטן אָפֿטן
 גטריבן זיג .

(ז) דאָס אַיט דאָס אָרטייל אַינס אַאָנס דער וואָהר
 טייליכר ווײַז נִכְט אַיטאָהל דייטט אָפֿטן קאָן / אָנז
 פֿאָן קיגער טפֿראָלי אַין דער וועלט אַירגנד אַינס וויסנ
 טאָטליכן בִּגְרִיף האָט .

מאן אום גאטס ווילן אללי איברעטצונגן ערלויבן דארף :
 אז מיינט ער דאך נור אין שפראכן דיא אללי לאנדסאיינע
 וואהנר פֿרשטעהן , וויא ר' סעדי' גאון אייני פֿרעטרינט
 האט , אבר ניכט דאלמעטשונגן אין אונפֿרשטענדליכֿר אונד
 שווערר שפראכי , ווען אויך איינצלי מעננר דיין שפראכי
 גרינדליך פֿרשטעהן . דען ר' יואל פֿרבאט אונס איינס
 פראועליטן דיא רייליגן שפראכי אין דיא זיינדי צו איבר
 טראגן ; דען וויר זאגן ניכט : עס איזט אייני צייט אום
 גאטס ווילן צו טהון , אויסר בייא איינר זאכי וואלס
 צום גוטן איבראיינשטימוט . אום זאפיל מעהר דיא יעניגן דיא
 פראפעטן איברעטצן אין שריפט וויא דיא פֿעלקר האבן דיא אום
 זיא הרוס וינר , גשריבן ארמעניש אונד אויסנלעגט ארמעניש (1)
 דען דיין קעגנן זיך אויף ניכטס ברופן (2) . איך רפי לויט
 איבר דיין לייטי פֿאלגנדי פֿערוי אויס (יחזקאל י"ג ט') :
 „ אין דער פֿרוזאמלונג מיינס פֿאלקס זאלן זיא ניכט
 זיין , אונד אין דער שריפט דעס הויזס ישראל'ס זאלן
 זיא ניכט איינגשריבן ווערדן , נאך זאלן זיא אויף
 ישראל'ס ערדרייך קאממן . “
 דען דיא שריפט ישראל'ס איזט אין איהרן אויגן אייני שריפט
 פֿאללר שלאקקן , אונד אייני פֿרעכטליכי שריפט (3) . אויף
 דערנלייבן

- (1) דאס זאלן פֿרכאט הייסן : אין דייטער טפראכי אונד
 איט דייטשן (זעטערן) .
- (2) אונד דאך האבן אונרי ענגלישי פארטוגיזשי ספאנישי
 אונד איטאליענישי איטברידר דיא הייליגן טריפט זא זאלן
 זאלס מיהרי גבעטביכר אין מיהרן (אנדסטפראכן אין דען
 גוועהנליכן זעטערן גדרוקט) .
- (3) ווייל זיא נעאלויך מוילן דיא וויכטיגקייט אונד טענהייט
 דערנעלכן .

דערנלייבן יודן זאגט דור אים הייליגן גייסטי :
ויראש זיא פֿרטיילגט ווערדן אויס דעם בוכי דעם
וועבנס, ניאמיט נרעכטן פֿרצייכנט ווערדן זיא
דען גרעכטי ווערדן פֿרצייכנט אונד איינגעגלט נאך איהרר
שריפט אונד שפראכי מיט שריפט אשורית (אסיריש) אים
בוכי דעם לעבנס (י) אבר ניכט אלא דיא גאטטלאזן דיא
איהרי לוכט אן שריפט אונד שפראכי פֿרעמדר פֿעלקר
פֿינדן : יא זייע פֿונדעם : פֿאז זיך נאך דאס
ווייז אנגעהם זינד ניכט דיא שפראכערדן אונזרם פֿאטערם .
אונזרם גראסן לעהררס דעם ראבי יחזקאל, ערשטן ריכטער
אונד הויפט דער שולי אונזר שטאדט : ער שלאס נעמליך
פֿאגנדר ווייז . ווען בייא איינר איברעטצונג אינס גרוישי,
אין וועלכר שפראכי אונזרי ווייזן דאך ערלויבט האבן צו
שרייבן, (דיא אורזאכי שטעהט אים תלמוד (מוגלה ט' ב')
איבר דען פֿערו יפת אלהים ליפֿת, גאטט ברייטי
יפת אויס, דיא שענהייט פֿאן יפת רוהי אין דען
וואהנונגן שם'ס . דאס וויל זאגן : דיא שענסטי שפראכי
דער קינד יפת זאלל אויך אין דען וואהנונגן שם'ס רוהן .
אונד אונטער אללן פֿעלקרן יפֿת גיבט עס קייני שענרי
שפראכי

דערזעלבן אויפֿאערקאמט / אונד דיא קענטניס דאסאן
מאגאיינר מאכן וואלן : ווייל מוילי דיז אייניכטסמאלרי לייט
קלאגן, דאס דאס טטוריקן דיזר טפראכי פֿרנאכלעסיגט ווירד
אונד אונזרי טריכטסטעלר גיכט אייגמאל גראמאטיטי קענט
ניסי האבן : דאסער זינד דיא איברעטלר גאטטלאזי טפראכי
פֿראכטער / אונד דעם טרעקליכטן פֿלונם וועהרט !
(ז) וואס דאס הייסן וואלן / אים בוכי דעם לעבנס מיט שריפט
אשורית פֿרצייכנט אונד איינגעגלט זיין / ווערן וויר וואלן
נייאגריג צו וויסן .

שפראצט ווייז דיא נדיכישע דעננאך וועהרנד דיזס אונטער
 געהרן, צור צייט דעם קעניגס פטאלמעאוס דרייא טאני
 פֿינסטערניס אין דער וועלט גוועזן וואר, זא דאש מאן דרייב
 איינן פֿאסטמאנ (די טבר) אנשטעלט האט; אום זא פֿיל
 מעהר דאש אנדרי שפראצן אונזרי אויגן פֿרֿינסטערן. אבר
 דיא אלטן, אין איהרם ליכטי וואדרי ליכט גזערן, אונד
 זיא מערקטן דען מאנגל דעם ליכטס. אונד אלס דיא אלטן
 (דייא זיבנציג דאלמעטער) אין דען טאנן דעם קעניגס
 פטאלמעאוס איברועצטן, מערקטן זיא (אדר זאהן זיא)
 דאש דיז דרייא טאני, דרייא טאני דער פֿינסטערניס זינד;
 אבר וויר זינד גירנבייגט אונד הארן אים דונקלן, אין
 איינס לאגרי שטאקריק פֿינסטערניס, דונקלחייט וואלקן אונד
 דיסטערס גוויטער, אונד וויר מערקן עס נישט, וויא דיא
 שויער אין דען עפֿונגן דעם היממלס פֿרֿינסטערט זינד.
 זא פֿוהר ער פֿארט מיט פֿרנינפֿטיגער מארא, פרעדיגט, (אים
 מאנאטי טבת ווילס גאטט רעדי איך מעהררס רייריבר.)
 דיא ווארטי אים דעם מוגרי איינס ווייזן זינד זאנפֿט. (1)
דיזס וואר דאס שרעקן אונד דיא גראסי פֿינסטער
 גיס. דיא אויף אברהם פֿיל ביים אונטרגאנג
 דער זאנני, אלס ער זאהן אונד מערקט דאש דער
 גרעסטי טהייל דעם זעקסטן יאהר טויזנדס (2) פֿארבייא
 וואר, אונד דיא דעמרגן דער זאנני דיזר וועלט דערצאן
 בראך

-
- (1) טארי דאס דיז ליכטי טטראכרעדי דעם זאנפֿטן ווייזן זא
 איבראזיס מונפֿרטטעגדיך מיט, דאש וויר ווערד מיט
 טעקסט נאך מין דער איברועטונג וויסן וואס ער מיינטליך
 זאן וויל.
 (2) פֿאן ערשטונג דער וועלט.

בראך , ראש מאן נעמליך אויף דעם פונקט שטעהט אללי
הייליג שריפט צו ענטהיליגן ; ראש מאן דיא ווארטי דער
תורה אונד דער נביאים , ווארטי דיא אויף דער ערהאנטן
שטייף דער וועלט שטעהן , ווארטי דיא נאטטס מונד אויס ,
נשפראכן האט , אין מענשן שפראכי איברזעצט : דא
ווארדן זייני אויגן מיט טיפער פֿינסטריס , בדעקט (x) . דיא
העברעער וואנדלן אים פֿינסטערן , פֿרונקלט זינד אירזין
אויגן דאט זיא דאס ליכט דער רעכטשאפנהייט ליכט זעהן .
אינדעם זיא גלויבן גראסס ליכט צו ערבליקן . איבר זיא
רופט דער פראפעט אויס :

„ וועהי דענן דיא בעזס גוט אונד גוטס בעזי נענן ;
„ דיא פֿינסטריס אין ליכט אונד ליכט אין פֿינסטריס
„ פֿרוואנדלן ; וועהי דענן דיא זיך ווייז דינקן “ .
דיא הויפטאבזיכט דעם איברזעצער איזט אום זייגן נאמן
אונט

(x) וואס זאגן דיא לער צו דער ערקלעהרונג מדר לו דיוס
קאאענטאר איינס פֿערזעט אויס דער הייליגן טריפט ?
זיך ווייט ליכט אים וועלכס נאמן זיך עס בלעגן זאלן . אמן
בדענקי נור דען טריפט אונד פֿרונקלט וויידיגן גראנקן נאך
זאלן בלאגן דיא דארויס גלאגן ווערדן קעגן .
„ זאונדן ערן פֿאטר אברהם איברעיל מנגסט אונד טיפֿי
פֿינסטריס , אלס ער פֿארמזט זאזי , דאט אין דער
לוייטן העלפֿטי דעם זעקסטן יאהרטונדט נאך ערטאפונג
דער וועלט , איברזעטלר אויפֿשטעהן , דיא דיא הייליג
טריפט אין אנדרי טפראכן איברטראגן ווערדן “ :
ווער אמן , ווער קאן אייני זאלי אויסגוהרט איינס פֿאט
טאסטן גהירנס וויירלעגן ? זיך בין איברלייגט , לו דען
זייטן דער עהרונדיגן סנהדרין , ווירדי זיין זאלר קאאענט
סאטאר פֿאר דאט גראסי האזי גריכט גפאררט ווארדן זיין .
אמן

אונטער דעם פֿעלקרן דאָרדן ברייהייט צו מאַכן , דאָס ער
ניכט גלויבט 1) אן דיא איברליפרונג אונד אויסלעגונג
אונדער זעליגן ווייזן , אויסר ווא אייהר זעטצי מיט דער
מיינונג אנדערדערדן , זעהני איבראיינשטימון , אונד אללמיינ
פֿאן יעדס פֿאלקי אונד יעדער גאציאן אננאמון ווערדן . אונד
ווער ווא גור קענט , אדר עטוואס פֿאן דעם גיין איברוע
צונגן גזעהן האט , ווירד איינזעהן אונד פֿרשטעהן דאש מייני
ווארטי וואהר זינד , אונד דאש דיא וואהרהייט בייא מיר
אונד מיט מיר איז . געהט גור דין אונד שוואט , אונד
בטראכטט דעם צוואנג דעם זיא זיך אנטהון , מיט שפיצפֿיגריגן
אונד ווייט הערנדהאלטן ערקלערונגן , דיא פֿאן דעם מיטשל
פונקט דער וואהרהייט , דיא פֿיר זיך זעלבסט בירגט , ענט
פֿערנט זינד 2) אן שטעללן ווא דער גראדי זין דער שריפט

איז

אונד איבר דיא וואהרע ענטהעלונג דער שריפט דער מונד אונט
ווארט זין געבן , צו אונדער לייט קאן און ניכטס וועניגער טהון
אלס זאלני געזעלזיריג ערקלעהרונגן עפֿנטליך דורך
איברעטלונגן בקאנט אונד .
1) דער רעדנער טפֿריכט דיר אבראמאלס באד פֿאן איינס
איברעטלר , באד פֿאן אנהערן איברעטלר , ידער
איברעטלר , היסט עס , וויל זיין גאנץ דאָרדן בריהאט
אמאן , דאש ער לייגט ער גלויבי ניכט אן דיא איברליפרונג אונדער
וויין " וועלן . איברעטלר איינט ער ? איין גוויס , אדר
אללי איברעטלר איברעהויפט ? וואס ערקלעהרט ער זיך
ניכט דייטליך אונד פֿיהרט איבר דיא אקלאג בוייז , ווא
עס איינס רעכטסאפֿן וואני לומטעהט ? אדר ווארטט ער ,
ביס ער דאָל פֿערהאליך אויפֿגאדרט ווירד ?
2) דיא איברעטלונגן טויגטן ניכטס , דאש קעניי זיין יעדער
באורטיילן , דער מוז עטוואס פֿאן דעם גיין איברעטלונגן

גייען

אױס אינרן , אױס אינרן דעם אינרן זיינ האנד אױסשטרעקט ,
אונד דאס הייל ישראל'ס הערן לעסט , זא וויא דיא הייל'פֿי
זיינס קעניגס אונד זיינס גאטטס ערהעבט .

חיסט ! איהר , דיא איהר רעכטשאפֿנהייט שעצט אונד
דיא וואהרהייט ליבט , איך צירני גיכט איבר דיאיעניגי .
דיא נאכרעם זיא אױס דער שולי ווא גאטטס ווארט גלעהרט
וויירד הרויסגאנגן זינר , זיך אױך דער פֿרעמדן שפראך
אונד שריפט בילייסיגן , אונד פֿילי דעכנונגן נאכזוכן (1)
דען דיזי טהון וואהל דאראן , אונד דיזס איזט אייני גראסי
פֿרעסרונג , אייני לאנדספֿרעסרונג . עס גיבט קינד פֿאן
גוטס רופֿי (2) דיא איהר ענדי ברענקן , איהר ענדצוועק
אונד פֿארטקאממן . פֿיללייכט זינר אייניגי אונטר איהנן , דיא
ווען

געזעהן האט . האט זיא דען דער פֿרעכאסר גלעבן ? אונד
פֿאן וועלכן אייגענליך טפֿריכט ער ? האט ער הינלעגנליכי
קענטניס אױס דריבר לז אורטיילן ? ער , דער טווערליך דיא
אורטפֿראכזי פֿרטטעהט , אונד וואהרטייגליך גיכט זיינאמאל
דייטט לעבן קאן ?

(1) דאס זאלן וואל הייסן : אונד רעכען לערן וואלן .
(2) אױס טעקסט טטעהט , אונד דיזי מענער פֿאן רופֿ , דאס
וויירדי היר אבר גאנץ זינגלחם זיין , דען ער זאגט הינטר
הער , ווען זיא צוואקסן , איך האבזי איהם מאל היר דאס
ריכטיגי ווארט אונטרגלעגט . אמן אמי זיך אבר גיכט איררי
אמאן לז גלויבן , דאס דער פֿרעכאסר היר דיא ערלערנונג דער
טפֿראכזי נאכגעבן ויל . לואר זאגט ער , אױך דען פֿאלן
דאס דיא קינד צוואקסן , אונד דאס טטודירן דעם געזעלט
גיכט פֿארטגעטלן קעגן , מעגן זיא איהרהין פֿרעגער
טפֿראכזי ערלערנן אױס איהרן האנדל טרייבן לז קעגן . מאל
אױס איהרן האנדל טרייבן צו קעגן , זאלן זיא טפֿראכזי לערן :
גיכט

ווען זיא ערוואקסן דאס שטודירן איס געזעצט נישט פארטועצן
קענען , אונד קויפלייט פערן אונד ווייט ווערדן מיסן . ווען
זיא אלא לאנדשפראכט אונד שריפט נישט פארשטעהן ווירדן ,
ווייט וואללן זיא מיט איינאונד האנדלן ? דיא ערדי מיט
איהרן איינוואהנרן איזט דאך נון איינמאהל גערענט , זא
דאט נימאנד דיא מונדארט איינר פערמירן שפראכט פרא
שטעהט ; אכר דען פערקעהרטן מונד האסי איך , דען מונד
דעריעניגן , דיא ווארטי דעס לעבנדיגן גאטטס אין פרא
דערבטר שפראכט אונד פערקעהרטן צונג פרוואנדלן . דיא
אלטי זאכן איברועצן , וואכייא ווערר גוטצן פירס גאנצי נאך
פאללקאמנהייט פיר דען איינצלן גוואנן ווירד , זאגנרן
אומקעהרט . דען עס איזט איין גשלעכט פערקעהרט ארט .
דארום , איהר קינד יעקב ! דיא איהר קינד דער וואהר
הייט אונד פריינדי דער וואהרהייט וויר , פראגנט
דיא שפראכט דער ליני , הערט אויף צו פערעפלן ! דען ער
(גאטט) האט אונס ערוועהלט אויס אללן פערקערן , ערהאבן
איבר אללי צונגן , אונד אונס גרוייליגט מיט דער גרוייליגן
שפראכט

נישט אונד זיך פאן גאטטס ווארט לו בלעהרן , לו איברליין ,
אונד לו ערבליין . ווען דיא פארהאנדן איברעטלונגן נישט
טויגן , זא אויסן וויר יא אונד זאפיל אעהר דייטט לערן ,
אונד ענדליך גוטי לו ערלאנגן . אכר עס איזט קלאר , דאט דייט
נור לוק טייני נאכגעבן ווירד , אונד עס נישט גראדילן איז
דער לאנט אכרייט לו פערדערן . וואט הייטט דאט
איברעטלונג , דיא טפראכט דער איברעטלונג זיא פערדערט ,
דיא ווארטי דעס לעבנדיגן גאטטס פערדעהט ? פאן וועלכן
ווארטן , פאן וועלכר טפראכט איזט דען דיא רעדי ? ווארום
פיהרט דען דער פראמער נישט שטעלן אן ווא דיא ווארטי
גאטטס פערדעהט זינד ?

שפראכע, אונד יעדע צונגי דיא פאר גריכט קעמט ווירד פאר
 דאממט, אונד דער וויללי גאטמט ווירד אין אינזון הענדן
 גלינגן. פאלגנדס זינד דיא ווארטי דעם זחר: (קאמענטאר
 איבער דיא פערזי) אונד גאטט שפראך, זיהי עס איזט
 איין פאלק, אונד איינרלייג שפראכע איזט
 אונטער איהנן א' ד' וו, וויל זיא נעמליך אין אייניגקייט
 זינד, קעגן זיא גמיינשאפטליך ארבייטן, אונד איהרי אר,
 בייט מום איהנן גלינגן. מעגן אללי איהרי שמוץ ליטער
 גבן צושטרייט ווערדן, דאדורך ווערדן עס אויך אללי
 אינדישי זיין. וואס פאלגט דארויף? גאטט צושטרייט
 זיא פאן דאנגן. ווען דא פראנט: ווארום גאטט איהרי
 שפראכע צושטרייאט אונד פרווירט זיאם גשאהי נור וויל
 זיא אללי דיא הייליג שפראכע רעדטן, אונד זיין שפראכע
 איהנן אייני אונטערשיצונג וואר. וויל דורך דיא האנדלונג
 אונד דאס לאב איהרם מונד, וואדורך זיין ווארטי געזן
 זיא זיך אן דאס הערץ בפעסטונג אונד זיא אונטערשיצן, דאס
 זיא דען ארט עררייכן דען זיא ערשטייגן וואללן. ביז איהרי
 שפראכע פרווירט וואדורך, דאס זיא איהר פאלאנגן ניכט
 פאללפיהרן קאנטן דורך דיא הייליג שפראכע, דא אבר
 איהרי שפראכע פרגערט וואדורך, קאנט איהנן איהר פאר
 דאבן ניכט גליקן, וויל דאס הימליש העער ניכטס ווייס
 אונד ניכטס פרגעהט אויסר דער הייליג שפראכע. אלס
 איהרי שפראכע פרווירט וואדורך, וואדורך אויך איהרי
 קראפט שוועט אונד איהרי שטערק גבראכען. אויף אונד
 זיהי! דאס ווארט וועלכס דיא אונטערן (שטערבליכן) אין
 הייליג שפראכע אויסשפרעכען, ווייס דאס גאנצע העער
 דעם היממלס, אונד ווירד דאדורך גשטערקט; אונד
 שפראכע אבר קעגן יעני גיכט, אונד געבן זיך ניכט דורך

זיג צו פֿרשטעהן . אונד עבן דרום אלס אירי שפראכי
פֿרווירט וואורי , אלסבאלד הערטן זיג אויף דיא שטארט
צו בוואן . דען אירי מאכט וואורי גבראכֿן , אונד זיג
קאנטן מיט איחרס ווילן נישטס מעהר אויסריכטן , דער
נאמי דעם הייליגן גלאבט זיג ער , זיג גבענערייאט פֿאן
עוויגקייט צו עוויגקייט .

זא זאגט אויך דער תלמוד (שבת אונד סוטה) דאש דיא
ערץ ענגל ויך נישט מיט דער ארמענישן שפראכי
אבעבן , אונד דיא רעכטסלעהרר זעצן הינצו : פֿיל וועגער
מיסן זיג זיך מיט אנדרן שפראכֿן אבעבן . דאש אבר דא
יהודה נור דיא ארמענישן שפראכי אנניממט , הייסט זאפֿיל
אלס , נישט איינמאל ארמעניש , וועלכס זיך דאך
דער הייליגן שפראכי געהרט , (וויג אונד וויין זאגן ,
ווארום פֿרטריב גאט דיא ישראל נאך בבל , ווייל אירי
שפראכי זיך דער הייליגן געהרטי) גשווייג אנדרר שפראכֿן .
דיום שטיממט מיט דעם אינחאלט דעם אנגפֿיהרטן וזה
איבראין , דער רא"ש (אין ברכות) אבר מיינט , דיג
ערצענגל פֿרשטינדן צוואר אללי שפראכֿן , אבר דיא אר
מענישן שפראכי ויג איהן פֿרהאט , אונד זיג געבן זיך נאר
ניכט מיט איהר אב . זיג אויך שלחן ערוך א' ו' וו .
אויף דיום פֿרוואקסט גשלעכט זאגטי ענדליך אויך דער
קעניג דוד אים הייליגן גייסטי :

דעם זאגטייטער אויף השמונת

נעמליך אויף דיג אכטי פֿרטרייבונג (דער יודן) אלס :
בבל , כשרים , מדי , פרס , יון , מוקדן , ישמעאל , ארום ,
דאש זיג ווערן אין דור שווערן גפֿאנגנשאפט זאגן ?
אונד צונגי איזט פֿרייא דער מונד איזט אונד ,
ווער דארף אונם מייסטער ?

ענדי דער רעדי

שלוס אנמערקונג.

דער תלמוד אין ברכות (פרק ה"ה קורא) אונד סוטה
 (פרק א"ל נאמרים) ערלויבט ניכט אלזין איבער
 זעטלונגן אלז טריפטן / זאגאר דעם שמע ישראל, וועלכס דיא
 פונדאזענטאלע צעהרי פאן דער מיינהייט גאטטס ענטהעלט ז
 זאנדרן לעהרט מויד זיא אין פערעאדן ספראכן לז טטוידן אונד
 לז געגנטטענדן דער אנדלעכט לז אאלן • ווייל אאלן / וויא
 גאטירליך / פאן דיין קוועלן דער רעליגיאן קיינן נוטלן
 טעפען קאלן / ווען אאלן זיא ניכט פערטעהט • דער ראב"ס
 פארט מוסדריקליך / אין דען איבערזעטלונגן אלזי אעגלייכ
 זארגפאלט אלזווענדן / אונד זיא נאך דען גנויאסטן רעגלן
 אונד מיינהייטן דער ספראכי אין דיא אאלן זיא איבערזעלט לז
 פערפערטיגן • אונד לואר איט דער נעאלויכן קריטיטן גנוי
 מיגקייט מוס דיא הייליג ספראכי זעלכסט • וואס זאלן אאלן
 מלוא לז דען אנגעהירטן טעטלן דעם יזר מונד תלמוד זאגן ? —
 פאלגנדס, וועלכס דיא מיינליג מסווארט מייט / דיא אאלן
 בייא דיוס אנטשייננדן ווידרספרוך געבן קאלן אונד געבן אוו •
 מיין יעדער זיהט אפפבאחר / דאס מויד אלן דיין טעטלן מיין
 גהייאניספאלס דונקל ליגט / דאס פיר אונס אונדורכדרינגליך
 מייט • נאך דעם גאיינן ווארטפערטאנד קאלן אאלן דיא טעטלן
 ניכט אנגעהאן / מהני דען עהרווירדיגן טריפטטעטלן דיא
 זיא פערפאסט אונדעכט לז טהון ז אונד וויר מיסן אונס אלז
 געגלייך ענטהאלטן מיס פראקטיטן לעבן גברויך דאפאלן לז
 אאלן • דיא גראמן אענער דיא זיא נידרגטריבן האבן, קאנטן
 זיא גוויס ערקלעהרן / אונד האבן זיא מויד וואהרטייליך
 מיהרן טילן דען זיא זיא פארטרוגן ערקלעהרט • אונס
 זינד אונד בלייבן עס גהייאניסי / דיא וויר ווערד ווערטליך אונד
 געהאן / נאך ווילקיהרליך מיינן זין אונטערלעגן דירען •
 וויר זינד פאלן אונדירן וויין אנגוויין / אלזי מידעטן לז ענטפערן
 זיא לז פילגעטערייא פיהרן • וויר זאלן — הייסט עס אין
 אעהררן טעטלן — גאטט / אונד גאטט אלזין אונד אונד
 גטרענט פאלן זיין מייגטאפטן אנדלען • ווען וויר מיינלזני
 מייגטאפטן גאטטס, לזק בייאשפילן, זייגן אלזאמאל אונד

זייני מאלבארה פרינקייט מרויפן / זא קאן לייכט דיא מיני
 בילדאגמקראפט דיא מאלבאכט מדר דיא מאלבארה פרינקייט
 קייט אין זייני פערזאן פרוואנדלן / אונד דמרויפן זא נישט
 מאגטאמלכאר / דאך איט דער לייט / אונד אין פריינדונג
 איט מדרן בנדיקן / זייני פיליהייט / זייני אפהעהייט אין דער
 גאטטהייט פראמאסן / אלס זעלכס מאגער הייליגן רעליגיאן
 טאגטאמקס לו וידר מיט *

גיכט אינער זינד וידר פרווארט / קייני איטטלס פערזאן לויטן
 גאטט אונד אונס מלוגעהאן / זאנדרן אונזרי גבעטי / אונזר אלליגן
 מאגטאמלכאר אן דאס צוויי זענן זעלבסט לו ריכטן / דאס איט
 נאך דעם רמב"ם / זיינס פאן דען דריילעזן פונדאמענטאל
 פרוגאפאסן אונזר רעליגיאן / אונד לונדאר אונס עבן דעם זעליגן
 גראדי / ווייל דיא זידע פאן ענגל דיא לויטן אונס אונד דעם צווייגן
 זענן טענהן / אונד אונזרי גבעטי פאר זייט טראהן בריינגן / דיא
 זידע פאן אונטרגאטטהייטן ערדענן / אונד זא דעם גאיהטי
 מאגעהאנדל אפאן קאן / אלס זעלכס אבראמהלס דען גראד
 זעטן אונזר רעליגיאן אפנבאר וידרפריכט *

אלי וואהרי גאטטפריכטיג לעהרר דער רעליגיאן / ווערן אלזא
 דיזעניג לעהרצענזי אונד מאמרים אונס דעם תלמוד
 דיא אלזאמארים גטריבן זינד / אונד זינער גהייאנערייכן
 ערקלעהרונג בדיקען / נישט אין מיהרן פארטראג אופן / אונד
 לונד גרונדי מיהרר אארמאסן דען זענן / אונד לונדאר אונס
 אעהר אלס זינער פורכט / אונס אעהר אלס זינער אורזאכזי
 ווייל ענטוועדער דער גלייכן אארמאסן פאן דעם לעהרר / נישט
 פארטאנן אונד האלב פארטאנן / דיא פונדאמענטי דער
 רעליגיאן אונטרגראבן / אונד זא אין טווערארייטן אונד מבר
 גלויבן טטירלן קעגן / אונד ווייל דיא לעהרן וועלטליך פרי
 טאמאנן / טפאטט / לייכטויג אונד איררעליגיאן אויסברייטן
 אונד נאך טערויכרי פאלגן האבן אופן *

(*) היסוד החמישי בהקדמתו לפ' חלק' שהוא יתברך הוא הראוי
 לעבדו ולגדלו ולהודיע גדולתו ולעשות מצותיו ושלם יעשו
 כזה לפי שהוא תחתיו במציאות מן המלאכים והבוכים וכו' / וכן אין
 ראוי לעבדם כדי להיוחס אמצעי לקרבה אליו אלא אליו בלבד יבונן
 המחשבות / ויניחו כל מה שזולתו / וזה היסוד החמישי הוא שהודיע
 על עבודת אלילים ורוב התורה מזהרת עליו *

פֶּאָן זאלן פֶּאָלן / ווייס רבי אלעזר פֿלעקלש ניכט זאלן
 ניכט ; זאגן ער נאכט ווירקליך אונד אין אלעס ערנסט דיא
 ווארט דעם תלמוד אין גאנצן ; אהני לו ברענקן דאס זא אט
 דען גרונדעטן דער רעליגיאן גאר ניכט לו פראייניגן יונד / אונד
 דאס ער דארף דעם תלמוד מיין אונדזעטליכן טאן טהוט .
 אויס אלס דען געהט הערפאר / דאס ניכט דעם אענטליכן
 פֿרשטאנד אונד דעם יודנטום טעדיגהייט / אלס אונד
 דייטליך אונד פֿרווארני בגרוי / אונד דאס אלס וואס דען
 פֿרשטאנד אויפֿקלעהרט / אונד דאס הערן ערווארט / דער
 רעליגיאן אונד דער אארט / איהרי אייגנטליך פֿעסטקייט
 אונד טיילי גיבט . נון אבר קלעהרט ניכט זא דען פֿרשטאנד
 אויף / ערווארט ניכט זא דאס הערן / אלס אייני ריכטיג
 בטמאטי אונד אין דייטליכן בגריפֿן בטמאטי שפראכי ;
 אלסט אונס אלס פֿארטפֿאהרן / אונד זאגן זא וואס און
 דער העברעאישן אלס אין דער דייטשן שפראכי / נאך גראמ
 אטיקאלישן אונד לאגישן רעגלן אונטריכטן לו אמן ; דען
 אלס דען קעגן וויר דעם בעסטן ערפֿאלגט פֿיר קאפֿל אונד
 הערן אונד קינד פֿרייכט זיין . אלסט אונס פֿערנר
 איברייגט זיין / דאס דערייניג דער אונס דען אויפֿקלעהרונג
 דער בגריפֿן אויף אירגנד אייני וויי / אונד אירגנד איינס
 פֿארמאנדי פֿרייהטן ווילן / אונד פֿייגד זיין / דען ער וויל
 אונס דאס טעלכאדעמט גאנצן דער גאטטהייט / דיא פֿר
 גונקט הויבן / אינדעם ער לעהרט זא ניכט לו כרויכן .
 זעלבסט דאס געגנענדיג דיא אונדזעטלישן / אלס / אונד
 פֿאנטאסטישן גרונדעטלי דעם רבי אלעזר פֿלעקלש
 בלייבט יונד / אונד זיין אונדזעטליש פֿרווארני פֿארטראג אמן
 טאג ליגט / אינט דיא פֿאלג איינר איברעטענע . וויר ווארן
 דיא אלס ניכט זא פֿיהלן / וויר ווארן וועניגסטנס ניכט זא
 דייטליך דאפֿאן איברלייגט ווארן זיין / ווען זא ניכט אין איינר
 דייטשן איברעטענע איברטראגן ווארן ווערן . דא דורף
 אפֿנאכט זיך יעדי אונדזעטלישקייט / יעדן פֿעהלר גען
 גאנצן אענטן פֿרשטאנד אונד שפראכי / אונד שפרינגט אין
 דיא אויגן ; אונד דא הער גלויב איך / אט דיר ארט פֿאן
 ארבייט פֿארטפֿאהרן לו אמן / וויל איך זא פֿיר מוסמאדענטליך
 ניטליך אונד איברלייגט האט .

על
 על
 על
 ריכטיג
 לעפער
 אל
 על
 ריכטיג
 קהעל
 משכר
 מנחם

דורכ
 הער
 דער
 ימי
 דהור

שיד
 השם

דבריה

לוח השכתבים

שירים

על מעשה הכתב	ר' דוד חפשי	צד ר'
על החכם אורובי	הנ"ל	רכ"ג
על הרופא מארקוס הערץ	פלוגי	—
לציבא המשקד	י — ל	—
לעפרון הכער	הנ"ל	רכ"ד
אל רופא אליל	אלמוני	רכ"ו
על מות הרמ"במן	ש"ם	רע"ב
לכבוד ר' הירץ וויזל	י"ח י	רע"ג
קנה על ר' יעקב יהודה ליאון	ר' דוד חפשי	ט"ה
משכיל ליוסף	ר' יוסף טראפלאוויץ	ט"ה
מכתב	ר' יונל ראכנאווע	ט"ז

משלי מוסר

הדוב המכבד	ר' יהודה ליבקראקא	רכ"ד
העזר והפסח	ר' וואלף היידנהיים	רכ"ה
הנמרות השרה	ר' יוסף בר"ה בר"ן	טל"ד
ימי חיי	י — ר	טל"ה
התור והחיים	ר' יהודה ליבקראקא	טכ"ט
התור והחיים	ר' יוסף בר"ה בר"ן	טז"א

באור

חרי הקודש

שירת דבורה	י	רמ"ג
המשן הנ"ל	הנ"ל בר"ל	ט"ב

קורות העתים

דבריהם למלכות מצרים / ר' יוסף בר"ה בר"ן / טכ"ט

תולדות המינים המבעיים

המרגליות / ר' ברוך לינר / ר"ט
שנהב או פיר / ר' אהרן האללי / רע"ד

מדרכי הלשון והמליצה

מדוע / למה / על מה / י - ב - ל / ט"ב
המשך הג"ל / הנ"ל / טכ"ט

מכתבים שונים

השובה אל המבקר / ר' מענדל ברעסלויא / רפ"ד

תולדות חכמי ישראל

החכם המפואר אורובין / ר' דוד חפשי / רי"ט
החכם ר' יעקב יהודה ליאון / הנ"ל / רל"ז
המשן תולדות הרמ"במן / ר' איצק אייכל / טל"ו

תולדות הזמן

אגרת בענין החנוך בנצ"ציען / ר' הירץ הומברג / רכ"ז
- ליוצאי הצבא בעמנושם / פלאי / טל"א
- בענין הג"ל / מנגידי טריעסט / טפ"י

בשורת ספרים חדשים

ספר משלי אקף / חברת שוחרי טו" / רל"ז
- משלי שלמה עם ת"א / ר' איצק אייכל / ר"ח
- מורה נבוכים / הנ"ל / רמ"א
- האמונות ודעות / ר' י"י / רפ"א

גאבן

זענדשריין א' / ר' דוד פרידלענדר / ייני מיטברידר / ר' דוד פרידלענדר
Ueber die frühe Beerdigung vom Herrn
Dr. Herrath

